

ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. MONTEVERDE 4251
(1636) OLIVOS
BS. AIRES - ARGENTINA

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

V. évf. 60. sz.
2010. MÁRCIUS
(LXXX. évf. 15.866. sz.)

Csapó Endre (Sydney):

Március 15-e körül

Március 15-e mindig problémás nap volt a mindenkor Hatalom számára. Ez a nap a lelkekben vált nemzeti ünnepé. Titkon férközött be, mint az ellenállás szelleme, a Bach-korszak idején. A szabadságharc leverése után betiltják. 1860-ban a fiatalok az utcára vonulnak, hogy megkoszorúzzák a vértanúk sírját, a katonaság közülük lö. A Kiegyezés után nem tilos a megemlékezés, de sérti az uralkodó ház érzékenységét. Az 50. évfordulóra a hivatalos Magyarországot megemlékezésre kényszeríti a nép hangulata.

A ki nem haló érzelemnek engednek a közép-európai tragédia során 1918-ban éppen függetlenné vált, de ugyanakkor népköztársasággá manipulált Magyarország vezetői, avagy inkább csak Habsburg-ellenességük hevében tették állami ünnepé március 15-ét. Az ünnepet követő 6. napra hitvány tevékenységük mérgezett gyümölcsként az országra ráürülékült Tanácsköztársaság már a nemzeti színeket sem tűrte, a vörös internacionalizmus vörös zászlóit lengette. [Tavaly március 21-én ünnepelték a pesti elvtársak a „kommün” kikiáltásának 90. évfordulóját.]

A Horthy-éra törvénybe iktatta nemzeti ünnepé szenteli március 15-ét. A Trianon utáni ország 1923-ban Petőfi születésének 100. és a március 15-i forradalom 75. évfordulóját ünnepli. Az ünnepi beszédekben ismét a nemzet szabadsága kap hangsúlyt. Budapest polgármestere mond ünnepi beszédet: „Petőfi Sándor, a nagy magyar költő, a legendás nemzeti hős, tragikus sorsú mártír születésnapjának megünneplésére jöttünk össze. E pillanatban mindenütt, túl az emberkéz alkotta határokon, mindenütt, ahol magyarok élnek a hársak halom és négy folyó magyar könnyel és vérral öntözött országában egységesen borulnak le halhatatlan szelleme előtt.”

1945-re Közép-Európa ismét leteleperve, ezúttal a Szovjetunió gyarmata. A vörös pártkormányzatot csak fokozatosan vezetik be, ennek útját járja a nemzeti ünnep is. 1948-ban, a százéves évfordulón törvénybe iktatják a magyar forradalom és szabadságharc jelentőségét. A Kossuth téren március 15-én Rákosi főtitkár a vezérszónok: „Nekünk jutott a történelmi feladat, hogy valóra váltsuk és beteljesítsük mindazt, amiért 1848 hősei Kossuthral, Petőfivel, Táncsicsal az élükön küzdöttek. A magyar népi demokrácia szerencséjére a nemzetközi helyzet ma gyökeresen más, mint 1848-ban volt. Most megvalósulhatott Kossuth legforróbb vágya: a testvériség. A testvériség jele az a kölcsönös segítségnyújtási szerződés, amelyet Moszkvában a szovjet nép nagy vezérének, Sztálin generalisszimuszának a jelenlétében aláírtunk.” Innentől fokozatosan nőtt a terror, és mindennek üldözése, ami nemzeti. 1951-ben már egyszerűen törölték március 15-ét a hivatalos ünnepek sorából.

Nem véletlenül az 1956. október 23-i forradalmi nap is március 15. jelszavaival, Kossuth-nóták énekelgetésével, a Bem-szobornál történt megemlékezéssel és nemzetiszínű zászlókkal indult el. Az ország népének és a megfogalmazott követelések mindegyikének egyértelmű akarata volt, hogy március 15-e nemzeti ünnep, munkaszüneti nap legyen, amit a forradalom útjára kényszerült kormány október 28-án elfogadott.

Kádár szovjet kormányzata 1956 decemberében rendeletileg visszaadta március 15-e nemzeti ünnep rangját, de 1957-ben ismét, öt nappal az ünnep előtt, munkanappá nyilvánították, csak az iskolákban volt tanítási szünet. A 70-es évek diák ifjúsága újult érdeklődést mutatott a nemzeti ünnep iránt. A rendszer sajátos módon válaszolt a nem kívánatos jelenségre. Kitalálta a „forradalmi ifjúsági napok” néven ismertté vált öszvér-megoldást. Ebben az ünnepsorozatban március 15-ét március 21-e, a Tanácsköztársaság emléknapja követte, március 21-ét pedig április 4-e, az ország 1945-ös „felszabadulásának” az ünnepe.

Az AMH 60. száma

Kis hajónkkal békésen vitorlázunk, csendes vizeken, egyenesen neki a **6. évfolyamunknak**.

Öt év van már mögöttünk, és nem látjuk - nem akarjuk látni! - hogy fölöttünk tornyosulnak a fekete felhők, mintha üldöznének minket. Csak azt figyeljük rendületlenül, hogy előttünk a látóhatár tiszta-e - szabad-e az út célkitűzéseink megvalósulása felé.

Azonban vannak felhők - hiába igyekszünk őket mellőzni. Mindinkább háborgóan emelkednek hajócskánk körül a vészjósló hullámok - a rohamos infláció, az általános bizonytalanság, a munkatársaink életébe beköszöntött nehézségek, a politikai zűrzavar, a megszigorított életkörülmények.

Mégsem veszítjük el bizakodásunkat. Mert mellettünk állnak hűséges olvasóink, hirdetőink, támogatóink, segítőink. Észreveszik, hogy vitorláinknak éltető szellőre is van szüksége ahhoz, hogy haladhasunk tovább. Kezük kezünk mellett, a kormányrudon. Odaadó munkatársaink jelenléte állandó, helytállásuk megnyugtató.

Ezért lelkileg zavartalanul folytathatjuk munkánkat, és ha sikerül fölemelnünk szívünket Istenhez, valódi fölűdítésben részesülhetünk.

Kívánom az Olvasóknak, hogy a 6. évfolyam alatt ezt a lelkületet érezzék ki sorainkból. Köszönöm barátainknak, pártfogóinknak, hogy igenis észreveszik a minket fenyegető fekete felhőket. Végül kívánom egész „Kisfalunknak”, hogy éljünk továbbra is békében együtt, megértésben, egymás segítésében - és szeretetben. Akkor keresztüljutunk a legviharosabb vizeken is.

Haynálné Kesserű Zsuzsánna

Kossuth és Petőfi örököse így aztán ismét Kun Béla, sőt olykor maga Malinovszkij marsall lett. 1971. március 15-én több száz ünneplő fiatalat oszlatott szét a rendőrség, többeket előállítottak és elítéltek nacionalista jellegű összezejövetelen való részvétel miatt, megdöbbenő indokolással: „... hogy a hivatalos nemzeti ünnepeinktől elkülönülten ünnepelnek és igyekeznek gyűlöletet kiváltani. ...”

Ettől kezdve minden évben, vidéken is, folyt a külön ünneplés, ezeknek akadályozására a börtönbüntetések mellé a továbbtanulás lehetőségének megvonása járult, azzal a szándékkal, hogy a nemzeti érzésűek ne jussanak értelmiségi pályára. A börtönre ítélteteket később a hírhedt baracskai büntetőintézetbe szállították. Budapesten a Petőfi szobornál a tömeggel szemben két alkalommal is bevetették a KISZ Ifjú Gárda egységét és a Munkásőrséget, a Múzeum kertét pedig dupla kordon biztosította. Ennek ellenére a fővárosban 634 előállításra és személyi igazolvány bevonásra került sor.

Folyt. a 2. oldalon

1848. március 15. Mindenki tudja mit jelent ez a dátum. A költő így emlékezett meg ennek a napnak élő emlékeiről:

Juhász Gyula

Március idusára

Vannak napok, melyek nem szállnak el,
De az idők végéig megmaradnak,
Mint csillagok ragyognak boldogan.
S fényt szórnak minden születő tavaszuknak.
Valamikor szép tüzes napok voltak,
Most enyhe és derűs fénnel ragyognak.
Ilyen nap volt az, melynek fordulója
Ibolyáit ma a szívünkbe szórja.

Ó, akkor, egykor, ifjú Jókai
És lángoló Petőfi szava zengett,
Kokárda lengett és zászló lobogott;
A költő kérdezt - és felelt a nemzet!
Ma nem tördel bilincset s börtönajtót
Lelkes tömeg, de munka dala harsog,
Szépség, igazság lassan megy előre,
Egy szebb, igazabb, boldogabb jövőbe.

De azért lelkünk búsan visszanez,
És emlékezve mámoros lesz tőled,
Tűnt március nagy napja, szép tavasz,
Mely fölráztad a szunnyadó erőt,
Mely új tavaszok napját egre hoztad,
Mely új remények ibolyáját fontad.
Ó nagy nap, szép nap, légy örökre áldott,
Hozz mindig új fényt, új dalt, új virágot!

HÁROMSZÍNŰ
MAGYAR ZÁSzló
JAJ, BE SZÉP!
TALÁN BIZONY
KIS ANGyalOK
FESTETTÉK?
NAP CSÓKOLJA,
TAVASZI SZÉL
LENGETI.
TUDOM, HOgy
A JÓ ISTEN IS
SZERETI.

A TARTALOMBÓL:

Dr. Varga Koritár Pál életrajza	2.o.
Olvasólevelek	2.o.
Kik szavazhatnak a nagykövetségen? ...	2.o.
Lukács Csaba: Haza a magasban	3.o.
Saáry Éva: Csodavárók Budapesten	3.o.
Honfitársaink, az indiánok... ..	4.o.
MAGYARORSZÁGI HELYZET	5.o.
Stirling György: Csodálatos Dubai	6.o.
A KOLÓNIA HÍREI	7.-8.-9.o.
A ZIK 2009-es Karácsonya	HUFI I.
Néptáncfalókozó Uruguayban	HUFI II.
Képzőtáborok, Tisztikonzferencia	HUFI III.
Ringató „tanfolyam” Budapesten	HUFI IV.
Szemelvények a HKK-könyvtárból ...	HUFI IV.
Perros húngaros	SP I
Nuestra Patagonia, para una húngara ...	SP I
Acordémonos de Évi	SP II
Cumpleaños de marzo	SP II
Xº Festival Folklórico Húngaro	SP III
Esgrima reinicia actividades	SP III
Calendario MARZO	SP IV

ÉVADNYITÓ - NEMZETI ÜNNEP - ÚJ MAGYAR NAGYKÖVET!

A Hungária Vezetősége szeretettel hívja
és elvárja az egész magyar kolóniát
szombaton, MÁRCIUS 13-án, 19 órakor
az Egyesület nagytermébe.

Magyarország új nagykövete,
Dr. Varga Koritár Pál
kedvesen elvállalta a díszszónoki szerepet.
Utána kötetlen beszélgetés.

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Az Olvasó írja...

Tisztelt Haynalné Kesserű Zsuzsánna!
Lukács Csaba vagyok, a Magyar Nemzet újságírója. Montevideóban, a Néptáncfesztiválon valaki a kezembe adta az Argentínai Magyar Hírlap legfrissebb számát. Belenéztem, és meglepően jó, olvasmányos lapnak bizonyult - gratulálok!

Munkájához sok sikert kívánva,
Tisztelettel,
**Lukács Csaba, főmunkatárs,
Magyar Nemzet, Budapest**
[Lukács Csaba cikkét l. átelleses oldalon. Szerk.]

Kedves [Bonapartian] Edi!
Remek volt a Néptáncfesztivál! Kitűnő volt a szervezés, minden csoport tündökölt a legjobb tudásával. Csodás volt a montevideói színház.

Neked külön szeretnék gratulálni, mert a szerepléseitek REMÉKEK voltak. A Regös Együttesen látszik, hogy egy jól összehangolt, érett csoport. Es főleg az, hogy élvezitek azt, amit csináltok. Ti csak úgy kiálltok, és aztán csak úgy jön a tánc, ahogy a szívetek diktálja... Tudom, ez sok munka, sok idő és erőfeszítés eredménye. De mindez szépen gyümölcsozik!

Ha lesz alkalom rá kérem tolmácsoló szavaimat az EGÉSZ csoportnak. Gratulálok mindannyiatoknak, mert kitűnőek vagytok! Csak így tovább! Meg szeretném köszönni a kellemes időtöltést, amivel minket, az egész nézőközönséget megajándékoztátok!

Meleg Irén Csiki

Kedves Trixi!
Szerencsésen hazaértünk a montevideói Néptáncfesztiválról. Az ott átélt élmények örökké a lelkünkben fognak élni. Köszönjük a sok segítséget. Az Argentínai Magyar Hírlap számait egész úton olvastam, ma már mutogattam is ismerősöknek.

Nagy hóra, hidegre értünk haza, bár az is ugyanolyan szép, mint a meleg tenger, de most még inkább vissza vágyok. Tetszett az országok, főleg a sok szép fa, de a lelki élmények a legerősebbek!

Igéretemhez híven igyekszem itt híret kelteni a munkátoknak. Holnap pedagógus kollégáimmal beszélgetünk a gyönyörű útról. El sem hinnéd, milyen érdeklődéssel hallgatott ma is a mesés utamról egy rádióriporter. Kimondhatatlanul örült az Argentínai Magyar Hírlap legújabb számának. Minden darabját féltve őrzöm. Holnap reggel Ausztriába visz belőlük egy barátom magyar rokonainak, ahol 2 kisfiú cserkészkedik. Az egyedi példányokat pedig hajnali 3, 4 óráig olvasom minden nap.

Magamról is alig hittem, hogy ilyen érzéseket vált ki bennem ez a program, hogy ennyire megérint. Azóta is azon töröm a fejem, hogy az én szerény lehetőségeimmel mit tudnék tenni, főleg fiataljaitokért. Egyelőre annyit találtam ki, hogy amint igény lesz rá, a fiatalok közül néhányat szívesen elviszek, ahová vágnak. Gondoltam Szentendrére, vagy Miskolcra és környékére. Mindez attól függ, hogy nekik mihez van kedvük. Alapvetően segítőkész és buzgó vagyok. Ha gondolod, hogy tudok valamit itthon elintézni, kérdezd meg, biztos, hogy megpróbálom. Csókollak

Matóczáné Hart Zsóka, Budapest

Kedves Zsuzsó!
Örömmel várom minden hónapban a Magyar Hírlapot, mert betölti azt, amit várok egy igazi magyar újságtól. Gratulálok mindnyájatoknak!

Szeretettel,
Simon Éva, Tandil

Kedves Zsuzsó!
Havonta örülök újra és újra, amikor megjön az újság Argentínából, mert

féltő szeretettel, a küzdőtárs ragaszkodásával tartom számon áldozatos küzdelmét. Nekem könnyebb volt lapot kiadni, mert nem szűken behatárolt előfizetőkörből származnak a bevételek. Eddig még mindig akadt nagylelkű adakozó, aki a Nemzetőr múltja, véleményformáló tekintélye miatt segített, ha bajba kerültünk.

Tiszta szívemből kívánom Önnek is, meg a lapnak is, hogy még sokszor ünnepeljenek ötvenként! Nem gratulálok, mert nem lehet szavakba foglalni az aggodást, a szeretetet, a remek kolléga iránt érzett megbecsülést, amellyel őrzöm magamban, személyes ismeretség nélkül is.

Minden lehetséges jót, sok jó cikket, töretlen jókedvet kívánok a sorsfordító 2010-es esztendőben. Igaz barátsággal

**Nyitrai Gyula,
főszerkesztő-kiadó,
Nemzetőr, München**

Kedves Zsuzsó!
Visszatérve a levelében említett tényre, hogy az északi félgömről gyakran és szívesen látogatnak Argentínába, határozottan meg tudom erősíteni, hogy esetleg Bakuból is szívesen megtennék ezt! Ha a pusztá akaratomtól függene, már rég újra ott lennék Önökkel, a kolóniával, minden barátunkkal, akik szinte családtagok lettek az ott töltött csodálatos évek alatt! Pálmafák itt is vannak, de az a légkör, az a közösség rettenetesen hiányzik itt!

Szeretettel, tisztelettel:
Dr. Bács Zoltán, jelenleg Baku

Kedves Zsuzsó!
Nyári vakáció idején több ideje van az embernek, így kerítettem sort a lomtalanításra is. Hosszabb fontolgtatás után elhatároztam, ollóval a kezemből, hogy az Argentínai Magyar Hírlapból kiollózzom az érdekes írásokat és megőrzöm egy irattartóban, a többi pedig kiteszem az ajtó elé. Kezemből az ollóval felteszem a szemüvegem és - végigolvasom a 2005-től 2009-ig összegyűlt számokat - néhány közülük már elsárgult.

Istenem, hogy elszaladt az idő! Micsoda komoly újság lett a „lap”-ból! Dehát itt a gond: nincsenek nem fontos részei... Az ollót a helyére viszem, az újságokat beteszem a bőröndömbe. Valami kis zizzenést hallok: az ajtó alatt besurrant Argentínai Magyar Hírlap 2010-es év első száma!

Nagyon eredményes folytatást kívánok Neked az idei évben! Szeretettel üdvözöllek

Kiss Piroska

Kedves Zsuzsó!
Nagyon boldog új esztendőt kívánok, s kívánom, hogy még sokáig legyen egészsége, energiája és pénze a Hírlaphoz - gratulálok a színvonalas laphoz, mindig örömmel olvasom, s most már persze, sok saját élmény is felidéződik bennem a lapozgatása kapcsán. Mindig szeretettel gondolok Argentínára, s remélem, hogy egyszer visszajutok még, s még több időt el tudok tölteni, kicsit jobban felfedezve az ország szépségeit.

Irénnel együtt még egyszer minden elképzelhető jót kívánunk minden argentinai magyarnak, sok szeretettel

**Tanka László, Médiamix Kiadó,
Panoráma képeslap, Budapest**

Drága Zsuzsó!
Mindig nagy szeretettel és köszönettel gondolok arra, amit értem-értünk tettek: összehoztak ismeretlen testvéreimmel. Nekem az a szó, hogy **Argentína** a távolit, a titokzatosan ismeretlen jelentette, mindig össze-szorult a szívem a hallatára. Ma sem különben, de most a boldogságtól.

Szinte hihetetlen, hogy ott voltam, láttam a testvéreimet, találkoztam

azokkal a rokonokkal, akik ismerték az Apánkat. Egyszerre számtalan unokatestvérem lett, az egyik mikor meglátott, potyogtak a könnyei és azt mondta, úgy nézek ki, mint az apám, Esteban...

Most ezt írva újra átélem az ottani élményeket. Mi minden történt az életünkben, milyen nagy dolog is az, hogy most ezt leírhatom! Sok szeretettel üdvözlí

**Haász István, festőművész,
Budapest**

Kedves Buenos Airesi Gyülekezet!
Szomorúan hallottuk [Schirl] Ilonka néni távoztának híré. Nagyon sokat jelentett számunkra hite, szeretete, nap-sugaras egyénisége. Nehéz elkészönni attól, aki meghalt, de számunkra az ad vigasztalást, hogy jó biznysággal lehetünk afelől, hogy Ilonka néni jó helyre került, és reménység szerint ott, Jézusnál, találkozunk vele.

Az egész családnak kívánjuk az Úrtól jövő vigasztalást, a holnap Istentiszteletre [január 31] pedig az egész gyülekezetnek áldott megemlékezést. Szeretettel:

**Nt. Tóth Kristóf, Kriszti és
Ágota Ráhel**

Ócsényi Reformáus Egyházközség

Kedves Zsuzsó!
Nagyon elszomorodtam a mindig kedves [Endre] Zsiga halálának hírére. Amikor utoljára láttam, gyengének nézett ki, de mégis megvolt a szép mosolya...

En azt hiszem, hogy Zsiga bácsi Budapesten volt boldog, amikor ideoda utazott és magyarok közt lehetett. Mert ő mindig csakis magyar volt, gondolatban és tettben. Az volt az érzésem, hogy amikor vissza kellett menjen Buenosba, gyökerei nélkül maradt, messze a magyar környezettől, hiszen Buenosban már nem tudott úgy mozogni a városban, mint régen.

Igazán sajnálom, hogy nem lehettem ott, hogy legalább a ravatalon el tudjak tőle búcsúzni.

Szeretettel, mint mindig,
**Dr. Theész Margit Kuki,
Mérida, Mexikó**

December 27-én elhunyt **Somos Miklós festőművész**, a tiszta gondolkodás és erkölcsi elvek, a csöndesen munkáló, de soha meg nem alkuvó hazaszeretet példája. - 2005-ben ő festette meg Szőnyi Ferenc volt magyarországi nagykövet kérésére a lujáni alttemplomban, a magyar oltáron elhelyezett Mária-képet. Egyik méltatója szerint képeinek hangulata, sejtelmesen kék alapú színvilága olyan, mintha mindig az égbe mártott ecsettel festett volna. Isten nyugosztalja!

...MÁRCIUS 15-E KÖRÜL ...

1988. március 15-e az utolsó, még szankcionált ellenzéki ünnepség volt. A rendőrség a nemzeti ünnep reggelén ismét „preventív” őrizetbe vett ismert ellenzéki személyiségeket, más ellenlépést azonban nem tettek. Mintegy 15 ezren tüntettek Budapesten, békés körülmények között. Ebben az időben a Párt, a gazdasági és tudományos élet halványabban vörös tagjai Nyugatot járkák, ifjaik főleg amerikai egyetemeken érlelődnek a változásra. A Heti Válaszban olvassuk a visszaemlékezést:

„1988-ban ugyanúgy szerdára esett március 15-e, mint 1848-ban, és ugyanazt az euforikus örömet élte meg a magyar polgár, amit Petőfiék idején. Sokak szerint ez volt az a nap, amely fordulatot hozott a rendszerváltásban, s előrevetítette az 1990-es választás eredményét, az ellenzéki pártok elsőprő győzelmét. 1988 decemberében a magyar kormány határozatot hozott: évtizedek után ismét ünnepnappá emeli március 15-ét. Nyilván szerepet játszott ebben az a nagy külföldi sajtóvisszhang, amelyet abban

ÖNÉLETRAJZ Dr. Varga Koritár Pál

Személyi adatok
Születési hely, idő: Békéscsaba, 1944. április 17.
Családi állapot: nős,
felesége Hargitai Erzsébet
Gyermekei: Natália (1971),
Attila (1974), Krisztián (1977)

Felsőfokú tanulmányok
1962-66 MK Közgazdaságtudományi Egyetem külkereskedelmi szak

1966 Közgazdász diploma
1979 Doktori cím megszerzése
1980 Világgazdasági tanfolyam – Budapest
1991 Nemzetközi pénzügyi tanfolyam – Szóul

Nyelvismeret spanyol, portugál, angol, német, orosz
Szakmai pályafutás

1966-69 Export-üzletkötő – Ferunion Külkereskedelmi Vállalat
1969-73 Referatúra vezető – Külkereskedelmi Minisztérium
1973-76 Kereskedelmi titkár – Rio de Janeiro
1976-78 Kereskedelmi kirendeltség vezetője – Brazília város
1978-84 Osztályvezető – Külkereskedelmi Minisztérium
1984-85 Kereskedelmi titkár – Madrid
1985-90 Kereskedelmi tanácsos – Rio de Janeiro
1990-94 Főosztályvezető-helyettes – Nemzetközi Gazdasági Kapcsolatok Minisztériuma
1994-97 Főosztályvezető – Külügyminisztérium
1997-2002 Nagykövet Spanyolországban
1998-2002 Nagykövet Andorrába akkreditálva, madridi székhellyel
2002-2006 Főosztályvezető-helyettes - Külügyminisztérium
2006-2009 Utazó nagykövet budapesti székhellyel (Bolíviába, Ecuadorba, Kolumbiába, Peruba és Venezuelába akkreditálva)
2010 Nagykövet Argentínában, akkreditálva Chilébe, Uruguayba és Paraguayba

Egyéb tevékenység
1978-81 Magyar-portugál, portugál-magyar kéziszótár társszerzője
1994-97 Eximbank Rt. Igazgatótanácsának tagja a Külügyminisztérium képviseletében
1994-97 MEHIB Rt. (export-hitelbiztosító) Igazgatótanácsának tagja a Külügyminisztérium képviseletében

Külföldi kitüntetés
2003 A spanyol „Katolikus Erzsébet Rend lovagi kereszt fokozata”
2010 Chilei érdemrend „Gran Oficial” fokozata

Magyarországi választások

Sólyom László köztársasági elnök 6/2010. határozattal az országgyűlési képviselők választásának időpontját a két fordulóra április 11. és 25-re tűzte ki.

Buenos Airesben az erre jogosultak április 3. ill. 24-én adhatják le szavazatukat a nagykövetségen (Plaza 1726, Belgrano, 6-19 óráig).

Kik jogosultak? Azok a nagykorú magyar állampolgárok, akik a Magyar Köztársaságban bejelentett lakóhellyel rendelkeznek, az eszerinti választói, valamint külképviseleti névjegyzékeken szerepelnek. Választójogosultságot az érvényes magyar útlevél, személyi igazolvány, magyarországi ingatlanulajdon, illetőleg a bejelentett (ideiglenes) tartózkodási hely önmagában nem alapozza meg, *annak Alkotmány szerinti feltétele, hogy olyan lakóhelye legyen Magyarországon, ahol életvitelszerűen tartózkodik.* (Országos Választási Iroda)

Folyt. az 1. oldalról

az évben ellenzéki politikusok - köztük Kis János, Orbán Viktor és Tamás Gáspár Miklós - március 15-i megveretése váltott ki. A pártállam nem akart újabb botrányt, s meg volt győződve, ha az eseményeket kézben tartja, megőrizheti hatalmát. Az MSZMP KB 1989. február 10-11-én a politikai rendszer néhány időszerű kérdéséről tárgyalva tudomásul vette ugyan a többpárt-rendszer bevezetésének szükségességét, de kimondta: »a párt a változások élén akar haladni«.

Az MSZMP lapja, a Népszabadság 1989. március elején bejelenti a párt megújulását, ami a nevéből kidobott M-betűn kívül vajmi keveset nyújtott. Szóértelmező jelentősége csak annyi, hogy kimaradt a „munkás”. Ha ezen a szón azt a társadalmi osztályt értették, amit csak hatalmuk álcázására használtak, amit valójában kizsákmányoltak a szovjet hatalom számára, akkor szép az őszinteség. Az idő, ami azóta eltelt, megmutatta valódi mivoltukat most már minden értelmes ember számára. ■

(Az ausztráliai Magyar Élet 2009.3.26-i számában megjelent cikk alapján átdolgozva, kivonatolva. HKZS.)

Lukács Csaba (Budapest):

Haza a magasban

– az anyaországi közöny ellenére is kitartanak a dél-amerikai magyarok –

Tizedik Délamerikai Magyar Néptánc Fesztivál

Véletlen, ám érdekes egybeesés: idén, vagyis abban az esztendőben, amelyet a Magyar Turizmus Zrt a Fesztiválok Évének nyilvánított, az első magyar vonatkozású fesztivált Budapesttől tizenkét ezer kilométerre, az uruguayi Montevideóban rendezték meg. A **X. Dél-amerikai Magyar Néptánc-fesztiválon** (az anyaországi Forrás Együttes és a Bara zenekar mellett) nyolc latin-amerikai magyar táncsoport lépett fel: a házigazda országból és Brazíliából három-három, és Argentína, valamint Venezuela is képviseltette magát. Némelyik együttes több mint ötven esztendő múlttal dicsekedhet, és úgy táncolnak a magyarul már nem vagy alig beszélő táncosok, hogy bármely magyar hagyományörző amatőr csapat megirigyelhetné. A fesztivál záróeseményén, Uruguay legelőkelőbb színházában, a Teatro Solísban felállva tapsolta a közönség a fináléban egyszerre színpadra lépő százhatvan táncost.

Minden tisztelet azoké a fiataloké - és oktatóiké - akik Magyarországtól sok ezer kilométerre is ragaszkodnak a gyökereikhez. Sőt, a magyar származású tagok mellé olyanokat is bevonnak, akik ugyan nem rendelkeznek magyar felmenőkkel, de megfogta őket táncaink és dalaink szépsége. Egyikük így írt a fesztivált megelőzően az Argentínai Magyar Hírlapban: „Ha minden magyar találkozhatna a néptáncsal, nem lenne kérdés a hazaszeretet hiánya, sem a hovatartozási érzés. Álom az élet, ugyebár?”.

Az anyaország nem érdemel ovációt ebben az ügyben sem. Bár idén a Fesztiválok Éve van nálunk, egyetlen állami szerv, közalapítvány, pénzszóztó testület sem tartotta támogatásra érdemesnek az eseményt. A helyi szervezők időben meghívták a Duna Televíziót is az eseményre, és a csatorna pozitív válaszára le-szervezték az uruguayi televízióval, hogy az a magyar társaság számára rögzíteni fogja a gálaestet. A Duna tv később pénzhiányra hivatkozva lemondta az egészet.

Utolsó pillanatig kétséges volt a száz-halombattai Forrás amatőr néptánc együttes fellépése. Ők - a Bara Zenekarral és Lévay Péter táncoktatóval egyetemben - nemcsak azért jöttek, hogy néhányszor fellépjenek, hanem a fesztivált követő egyhetes szimpozion alatt - amelyet egy vidéki, cserkész-tábor-szerű helyen tartottak - napi sok órában tovább csiszolják a résztvevők táncstudását. A Bara Zenekar külön mondatot érdemel: végigkísérték az összes tánc együttes műsorát, akik nem győztek hálálkodni nekik, mert a táncosok zöme addig soha nem táncolt élőzenére! [I. HUFII.o. Szerk.]

Forrás vezetői minden követ megmozgattak, hogy támogatást szerezzenek az útra azon túl, hogy minden résztvevő (köztük középiskolás diákok) hajlandó volt 140.000 forintot befizetni. A Nemzeti Kulturális Alapprogram népművészeti szakmai kollégiuma nem találta támogatásra méltónak a Dél-Amerikában élő magyar néptáncosok ügyét. Ki lehet náluk érdekesebb ebben az ügyben, tehető fel a jogos kérdés. A Nemzeti Civil Alapprogramnál, ahol van nemzetközi kollégium évi több milliárd forintnyi kiosztható kerettel, és ahol prioritás a magyar-magyar kapcsolat, ott nem lehet repülőjegyre pályázni. Álságos ez a megszorítás: az érthető, ha a Kárpát-medencében fölöslegesnek tartják röpködni, de autóbusszal nehéz eljutni Dél-Amerikába. A battaiak hetvenöt céget is megkerestek a multinacionális vállalat-tól a hazai közepes cégekig, de senkinek a támogatási stratégiájába nem fért bele az ügy. Végül, az utolsó utáni pillanatban

kaptak a Hiller István vezette minisztériumtól három millió forintos támogatást, így a befizetésekkel együtt már elég volt a pénz arra, hogy öt pár táncos kiutazhasson az eseményre.

Elgondolkodtató, hogy nálunk miért működnek ilyen nyögvenyelősen ezek az ügyek. Miért csak az ország civil része működik úgy-ahogy? Ha nincsenek megszállott emberek, megszűnik Magyarország a külföld számára? Miközben mindenki a nemzetről és különféle megmaradási stratégiákról beszél, egy kontinensnyi magyarság sokévente megrendezett eseményének sikere attól függ, karácsony környékén van-e néhány százhalombattai családnak kétszázezer forintja arra, hogy a gyerek elmenjen táncolni?

Az egészről úgy is felfogni, mint egy jó befektetést. Mostanában már a baloldali-liberális oldalon is ciki azt gondolni, hogy Latin-Amerikában minden magyar náci, hiszen lassan hetven év telt el a második világháború óta. A másod és harmadgenerációs magyarok már szerves részei a szüleiket befogadó országnak, és bekerültek az elitbe: prosperáló vállalkozásokat vezetnek, jó nevű ügyvédi irodákat működtetnek, komoly befolyással rendelkeznek az országban (e sorokat például egy nagyon jó nevű São Paulo-i hotelből írom, ahol többek között azért kaptam igen kedvezményes áron szobát, mert a hotel marketingigazgatójának nagyapja magyar volt, és emiatt különösen örült a megkeresésemnek). Szóval Brazília jelentős tényezője a világ gazdaságának, és külön meg kellene köszönni például az üzleti főváros, a tizennyolcmillió lélekszámú São Paulo magyarságának, hogy két magyar néptánc együttest is fenntartanak itt. Ha a sokadik generáció fiataljaiban megmarad ez az elkötelezettség a magyarság iránt, azt egy erre is figyelő kormány akár gazdasági-politikai előnyökre is tudja majd konvertálni.

De maradjunk csak a néptáncnál és az országimáznál: a nemzetközi folk-lórfesztivált szervezők világszövetsége, vagyis a CIOFF 2009-es éves jelentéséből kiderül, hogy például a lengyel együttesek tavaly ötvennél több országban turnéztak, jelen voltak a világ valamennyi jelentős fesztiválján. Magyarországról talán öt-hat együttes jut el az európai fesztiválok egy részére, miközben a magyar népzene és -táncot legalább olyan magasra értékeli a világban, mint a lengyelt. Mielőtt az olvasó azt mondaná, hogy jó, de Lengyelország sokkal nagyobb lélekszámú ország, gyorsan leírom: a nálunk jóval kisebb Szlovákia együttesei is lényegesen többet mennek - nekik valamiért fontos megmutatni magukat a világnak.

Magyarországot 2007-ben, a mexikói Monterreyben megrendezett Kulturális Világfórumon is csak azért képviselte valaki, mert egy vidéki kisváros lakóinak, nyugdíjasainak fontos volt, hogy táncosaik - és akkor is részben a saját pénzükön - oda tudjanak utazni. Demagóg módon felhozhatnám most akár a BKV-s végkielégítéseket is, de nem teszem, inkább idéznék a Caracasban élő Krisztoffy-Jeszenszky Juditól egy gondolatot: (*), „Mindnyájan a magyarság független, fizetség nélküli diplomatái vagyunk, így nem kell alkalmazkodnunk az éppen kormányzó politikai irányvonalakhoz. Szabadon hirdethetjük nemzetünk kincseit, kidomborítva előnyeiket, takargathatjuk hibáit. A szép és jó, ami felé mehetünk, amiért dolgozunk és amit megvalósítani szeretnénk, bármely részén is a világnak: Haza a magasban.” ■

(*) AMH 2010. jan.-febr.

Saáry Éva:

CSODAVÁRÓK - a téli Budapesten -

Budapestet január közepén a legnagyobb káoszban hagytam oda. Az ünnepek hidegét és hóesését száraz idő váltotta fel, de a város életét napokra megbénította a közlekedési dolgozók (BKV) sztrájkja. Egyedül a metró járt rendszeresen, a villamosok, autóbuszok nagy része leállt, sőt még a vonatok is tartottak - szerencsére rövid - „szolidaritási” munkaszünetet. Az emberek ácsorogtak, gyalogoltak, vagy elővették rég porosodó kerékpárjukat...

A hóval ellepett Anonymus-szobor, I. Ferenc József király ajándéka (Ligeti Miklós, 1903)

Ami a hangulatot illeti, mindenki letört (semmi sem megy rendjén - sem anyagilag, sem erkölcsileg). Az egész lakosságot buzgó csodavárás jellemzi: majd az áprilisi választások után!

A magam részéről igyekeztem lehűteni a kedélyeket: akármelyik párt is kerüljön uralomra (a FIDESZ győzelme valószínű), egyik napról a másikra (sőt lehet, hosszú ideig) lehetetlen lesz a 8 év leforgása alatt teljes csődbe jutott országot talpra állítani. Pedig sürgős és fontos lenne, hiszen a szomszédok arcátlan magatartásának és állandó támadásainak a gazdasági erőtlenség, a hitelvesztettség a legfőbb oka. (Még Kádár Magyarországa is nagyobb tekintélynek és tiszteletnek örvendett, mint a mai -, ami persze korántsem jelenti azt, hogy bárki is visszasírná a kommunista rendszert.)

A népesség fogy (minden évben 2-3 nagyváros lakosságával leszünk kevesebben), csak a cigányok szaporodnak, mert ők nagyrészt a gyermekeikből élnek. Orvosi jelentések szerint a terhes asszonyok azon igyekeznek, hogy nyomorék újszülötteket hozzanak a világra, mert azok után több segély jár. Egyesek azt sem ártallják, hogy szándékosan eltörjék ép gyermekeik lábát, kezét az eredményesebb koldulás reményében!

A kínai előzmlés is folytatódik, bár ők csak szorgalmas kereskedelmükkel hódítanak, a közbiztonság szempontjából nem okoznak gondot. Kaposvárott most épül egy nagy áruházuk, amelyet valószínűleg mások fognak követni.

Nagy tiltakozást vált ki a környező lakosságból a budaörsi muzulmán kulturális centrum építése (16 méteres minarettel). Ennek kapcsán a médiában ismételtén a „szélsőjobbaldali” svájci döntést idézik elrettentő példának.

A kultúra, az egészségügy, a közoktatás romokban hever. A könyvkiadók egyre nagyobb problémákkal küzdenek, mert a viszonteladók 60%-os részesedést követelnek. Általános gyakorlat, hogy a szerzőknek maguknak kell fedezniük könyveik kiadását, ami eleve erkölcstelen - különösen, hogy a terjesztés megoldatlan, reklámozást pedig csak az ismert, vagy nagyon sikeres írók kapnak (gyakran nem minőségi alapon). A piacot elárassztják a nyugati krimik, horror- és szexregények csapnivalóan rossz fordításai.

A betegellátás akadozik. Egymás után zárnak be kórházakat. Lassan orvoshiány is lesz, mert a frissen végzetek gyakran külföldön keresnek boldogulást.

Az egyetemek hatalmas tandíjakat kérnek, így csak a gazdag gyerekek tanulhatnak tovább. A színházak, hangversenyek, de még az uszodák is megfizethetetlenek a hazai közönség részére (az egykori, olcsó diákberletek eltűntek).

A munkanélküliség elérte a 10%-ot, de még növekedőben van! A fiatalok számára nincsen álláslehetőség. A nyugdíjasok is egyre nehezebben élnek, mert minden drágul.

A 4-es metró építése miatt feltűrták az egész várost, pedig kétséges, hogy lesz-e pénz a befejezéséhez. A Margit hídon is munkálatok folynak. (Az ismételt felvett kölcsönök, de még az EU-támogatások nagy része is privát zsebekbe vándorol. Nincs olyan nap, hogy ne lehetne hallani a rádióban valami nagy sikkasztási botrányról!). A közönséges bűnözés is növekszik. 2009-ben kétszer annyi fegyveres betörés volt, mint az előző évben.

De hogy ne csak negatívumokat mondjak, örömmel értesültem róla, hogy Pécs megkapta az „Európa kulturális fővárosa” címet. Az év folyamán egymást érik ott a szebbnél szebb rendezvények - bár a rossz nyelvek szerint azoknak sincsen komoly anyagi fedezetük.

A médiában elég átfogóan megemlékeztek Mindszenty hercegprímás elfogatásának és koncepció perének a részleteiről, a romániai forradalomról, a II. VH doni katasztrófáról, sőt a Katolikus Rádióból (amely egyre nagyobb népszerűségnek örvend) arról is értesültem, hogy Prohászka Ottokár püspök - némelyek tiltakozása ellenére - posztumusz Magyar Örökség-díjat kapott. A DUNA tv viszont állandó fenyegetettségben él: meg akarják szüntetni önálló létezését és adását...

Na de legfőbb probléma most mégis az áprilisi választások kimenetele! Az emberek manipulálása (gyakran „tudományos” módszerekkel), vagy megvesztegetése már elkezdődött. Érdekes megjegyezni, hogy az MDF ezúttal az SZDSZ-szel lép koalícióra.

*

Talán nem tűnik hivalkodásnak, ha magamról is ejtek egy-két szót. Három könyvem bemutatása miatt jártam Pesten. „Magyarok Dél-Svájcban” c. szociográfiam és „Elvarázolt kert” c. önéletrajzi kötetem a múlt évi könyvnapra jelent meg, „Téli utazás” c. verseskötetem pedig most januárban. A Magyarhoni Földtani Társulatban, az érde Magyar Földrajzi Múzeumban és a Petőfi Irodalmi Múzeumban szerepeltem elég szép sikerrel. Megkaptam a Földtani Társulat „örökös tiszteletbeli tagságát” is. Mindez azonban nem jelenti azt, hogy benne lennék a hazai irodalmi köztudatban. Idegen vagyok, mint az ország határain kívül élők nagy része. [A szerző művei a HKK-ból kikölcsönözhetők. Szerk.]

*

A repülőút visszafelé eseménytelen volt, a zürichi leszállást késleltető sűrű ködöt leszámítva. A fokozott csomagellenőrzés sem okozott gondot, viszont nagyon elámultam, hogy az útleveleket Budapesten sem oda, sem vissza nem kérték. (Atestek volna - mint mondani szokták - „a ló túlsó oldalára”?) ■

Fagyos Budapest... (Képanyag Mitchell Caro 09.dec.20)

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

Honfitársaink, az indiánok - 1. rész: Amazónia

Piller Éva, São Pauló-i tudósítónktól

Történeti sorozatunk folyamán eddig még - kissé igazságtalanul - alig volt szó Brazília őslakóiról, az indiánokról. Hányan vannak, hol élnek, hogy élnek?

A portugál felfedezők ideérkezésekor, 1500. április 22-én, mintegy 6 millió indián élt, szétosztva egész Brazília területén. Ebből a mennyiségből ma 241 indián törzsben (etnikumban, mert különböző nyelveken beszélnek) 734.000 indián él.

Brazília sok évtizeden keresztül úgy tett, mintha az indiánok nem is léteznének. Nem tudtak róluk? Vagy az állatvilághoz

Majomanya gyerekével

sorolták őket? Tény, hogy csak most pár éve lett kötelező bevenni a brazil elemi iskolák és gimnáziumok tananyagába a portugál felfedezők előtti időköt és Brazília őslakóit.

*

Az indiánok idővel visszahúzódtak az úgynevezett „Amazónia” területére. Amazónia t.k. nem csak Amazonas állam. Majdnem mindegyik szomszédos államból (Acre, Amapá, Mato Grosso, Pará, Rondônia, Roraima) tartozik Amazóniához egy rész, attól függően, hogy milyen a vegetációja, milyen folyók szelik át, mert hiszen az igazi Amazónia, a hatalmas erdőségek, rengeteg nagy árterületek, hatalmas folyók világa.

Amazonas-esőerdő, Amazónia: a végtelen erdők és vizek világa. Dagálykor az óriásfák koronája bokorként kukucska ki a víztömegből...

De láthatók indiánok máshol is. Piac napján előkerülnek az erdőkből a közeli városokba, a piac szélén leguggolnak és kiterített gyékényre kirakják a portékájukat. Vagy ott álldogálnak az országutak szélén és pénzért hagyják, hogy a turisták lefényképezzék őket. Az indiánok emancipációjáról később még bővebben lesz szó.

Brazil indiánok - csoportkép

*

Amazónia a 7 millió négyzetkilométerével a világ legnagyobb összefüggő őserdeje (nagyobb, mint a Közös Európa területe!). Ez Braziliának 11%-át teszi ki, és ennek 22%-át lakja az indián nép.

A fent említett nagyságoknak megfelelően hatalmas érdeklődés veszi körül Braziliának ezt az egzotikus vidékét.

Indián törzsek Braziliában a portugálok érkezése előtt

A világ visszhangzik a szörnyűlködésektől, hogy milyen mértékben irtják az amazonasi őserdőt. Hát persze, hogy irtják, mert hiszen világunkban ma a legfontosabb a pénz!

A „pénz” írja az Amazonas-esőerdőt. Engedéllyel, vagy engedély nélkül - avagy hamis okmányokkal - gördülnek ki a nemesfával megterhelt teherautók az országutakra, lefízett

erdőörök szeme láttán, hogy szállítsák a drága fát az építkezésekhez, bútorgyárakhoz, faszénégetőkhöz.

Cégek vagy egyéni földbirtokosok földet vásárolnak fel, amikből aztán legelők

lesznek állattenyésztés számára, és szója, cukornád vagy rizstermőföldek. Ahol 40 évvel ezelőtt még sűrű őserdő volt, ma a repülő a világ legnagyobb szója és gabonaföldei fölött repül el.

De azért az őserdő valamelyest meg tudja védeni - vagyis bosszulni - magát. Ugyanis tévedés azt gondolni, hogy a dús vegetáció alatt jó termőföld van. A földből a jó humuszt már rég kimosta a víz. Az apály-dagály között néhol 11 méter különbség is van. Ilyenkor a víz tetején kikukucsáló „bokrok” a hatalmas fák koronái!

Óriásfa

Erdőtárs Amazóniában

Az elmúlt 35 évben még így is a kiirtottak a brazil őserdő 17%-át. Leégették. Még ma is el-eltűnik évente 10-20.000 négyzetkilométernyi erdőszeg!

Gyönyörű vegetáció: Victoria regia

A környezet számára az erdőirtás azért nagyon káros, mert erdők hiányában nagy mennyiségű széndioxid nem kötődik le, tehát felszabadul és bekerül az atmoszférába. Ezért Kína és USA után, a világ Braziliát bélyegezte meg azzal, hogy a világ harmadik legnagyobb levegőszennyezője...

*

„Brazília a világ tüdeje” - harsogja újra meg újra a sajtó, de ez nem büszkeséggel tölti el a derék brazil népet. Főleg nem az elnököt, mert miért csak Brazília legyen felelős a világ jó levegőjéért? Hiszen másutt is vannak és voltak nagy erdőségek, amit az európai, ázsiai és afrikai országok már akkor pénzre tettek, amikor még nem figyelt fel a világ erre a problémára!

Természetesen Brazília igen komolyan foglalkozik őserdeje megmentésével. Vannak nagy horderejű törvények, régiek és új keletűek.

Birtokszabályozás: Minden birtok a megvett földjének csak 20%-át irthatja ki. 80%-ot meg kell hagynia „szűz-erdőnek”, vagyis *mata virgem*-nek, eredetiben. Ezt erdőörök (*polícia florestal*) kontrollálják.

Komoly saját és külföldi pénzek befektetésével hatalmas, körülkerített nemzeti parkokat létesítettek. Ilyen például a „Jurema Park”, ami német pénzzel jött létre és elsősorúan, tudományosan van vezetve. A parkokat is erdei rendőrség vigyázza.

De ami a legjobban működik, az az, hogy az indiánfőnökök (pl. a *kayapó*-indiánok 1994 óta) évtizedes kérésére végre saját terü-

Civilizált indián elnökünkkel, Lulával

teket jelöltek ki indián törzseknek. Ezek az ún. indián rezervátumok, amelyeket szintén körülkerítenek. Nagyobb tömegben élő indiánok még rendőrségi védelmet is kapnak. Azóta bebizonyosodott, hogy az indiánok tudnak legjobban vigyázni a területeikre, hiszen végül is ők a sajátjukat védik. Ők újra meg újra összekapnak erdőirtókkal, favágókkal, *garimpéirok*kkal. Ilyenkor sajnos nem egyszer vére megy a dolog.

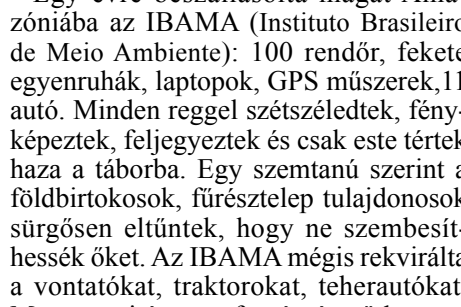
Indián legények harci játéka

*

Amazóniában tudományos kutatóintézetek is működnek. Tanulmányozzák a faunát, flórát és a trópusi erdő biológiáját. Továbbá, létezik szervezett ökoturizmus. Ennek a nagy vállalkozás-komplexumnak, amelybe Németországon kívül Anglia, Hollandia és USA is beszállt, ARPA (Amazon Region Protected Areas) a neve. Mindezzel 500.000 négyzetkilométer, a veszélyeztetett terület 60%-a van/lesz bebiztosítva az erdőirtás ellen.

Egy évre beszállásolta magát Amazóniába az IBAMA (Instituto Brasileiro de Meio Ambiente): 100 rendőr, fekete egyenruhák, laptopok, GPS műszerek, 11 autó. Minden reggel szétszéledtek, fényképeztek, feljegyeztek és csak este tértek haza a táborba. Egy szemtanú szerint a földbirtokosok, fűrésztelep tulajdonosok sürgősen eltűntek, hogy ne szembesíthessék őket. Az IBAMA mégis rekvirálta a vontatókat, traktorokat, teherautókat. Megsemmisítette a fűrésztelpeket, végül is az előkerített tulajdonosok megkapták a nekik kijáró súlyos pénzbüntetéseket.

(Folytatjuk)

Indián gyerekek az inidánfőnökkel

(Szép) indián lány

Indián gyerek majommal

Így élünk, éldegélünk . . .

E beszámolómnak kiemelt nagy betűkkel ezt a címet kellene adnom: **Európa fázik.** Ezt érzékeltetik az illusztrációként betett képek is. Mondhatnám úgy is, hogy a „globális felmelegedés” hívei megint rászédtek a lakosságot, mert tudományos érveléseik után enyhételet vártunk - és igazi tél köszöntött kontinensünkre. Pedig akadtak már olyan bátrak, akik olajfákat ültettek a Dunán túlön, a nagy változás, no és a haszon reményében.

Fagy, jég, lucskok - globális fölmelegedés?

Természetesen a nagy európai hideg-ből mi se maradhatunk ki. December végén mínusz 15 fokkal megjött a fagy, a hó és ezzel párhuzamosan órák alatt összeomlott a vasúti közlekedés. Kiderült, hogy a hipermodern fűthető váltók azért annyira mégse fűthetőek. Régi Ganz-féle váltók pedig már olvasztókba kerültek. Így aztán néhány meggémberedett, nyári ruhás vasutas megpróbálta működésre bírni a deres monstrumokat. Cirokseprűkkel szálltak szembe a zimankóval. Talán mondani se kell, a gigászi küzdelemből a tél került ki győztesen; a vonatok többsége el se tudott indulni, illetve nem tudtak a pályaudvarokra befutni.

Hol az autó? Itt az autó!

No persze lassan hozzászoktunk a hideghez. Előkerültek a télikabátok, a kucsmák, a szörmekesztyűk, és ha lassan is, de elindult az élet a kopogó mínuszok ellenére. És megint bebizonyosodott, hogy a Kárpát-medence nem is olyan rossz hely, mert a Kárpátokban és azon túl mínusz harminc fokokat mutattak a hőmérők. Németországban háztetők szakadtak be a sok hó alatt. Franciaországban vonatok rekedtek bent az Angliát Franciaországgal összekötő tengeralti alagútban, és kamionok százai kerültek a hó fogságába. Ehhez képest mi, a 30 centis havunkkal, mínusz húsz fok körüli hidegünkkel, elég

A fűtés elégtelen, hogy kizárja a hideget az otthonokból

jól meg-
úsztuk a
zord időt,
s egy picit
derüsbek
lehet-
nénk. - A
közhangu-
lat mégis
nagyon
borongós.

Tánclepkések
- akarva,
nem akarva

A rossz hangulatnak elsősorban az életminőség romlása a legfőbb oka. Ismét drágult az üzemanyag és a gáz. Újabb munkahelyek szűntek meg, és újabb lakások árverezéséről szóltak a tudósítások. A hajléktalan szállókra ki lehetett tenni a „Megtelt” táblákat, s már a folyosókon is feküdtek a sorsüldözöttek. Ezért rendeletileg megengedték, hogy a várótermekben is meghúzhatják magukat az arra rászoruló. A sajtó már nem is foglalkozott azzal, hogy hányan fagytak meg, pedig máskor, a tél beköszöntével, a megfagyottakról vezető hírként számoltak be. Igaz, a nagy mértékben megromlott közbiztonságról is igen takarékosan írtak. A budapesti busz és villamosvezetők sztrájkja se emelte a jó hangulatot. Furcsa módon egyetlen média se állt a sztrájkolók mellé, noha csak azért szálltak síkra a közlekedésiek, hogy ne vonják el tőlük a meglévő juttatásaikat. S nem szabad elfeledni a BKV-nál történt százmillió végkielégítéseket, ami a kispénzü munkavállalók körében olaj volt a tűzre. Hát ezt a tüzet gyorsan el kellett oltani...

Úgy tűnik, a municiót a politika front-jára tartogatják a nagy véleményformáló médiák főszerkesztői, mert megkezdődött a nagy dráma első felvonása: Harc az áprilisi helyezésekért! Ha hinni lehet a közvélemény-kutatóknak, akkor a győzelem kérdése nem lehet kétséges. A Fidesz minden közvélemény-kutató-intézetnél toronymagassággal vezet. Ez a vezetés már átfordult egy markáns, erőt sugárzó önbizalomba. Akárkivel már nem állnak szóba... Ennek a magabiztosságnak érzékelhető jelei vannak, ami kihat a lakosságra és az intézményekre egyaránt. Ehhez tartozik az is, hogy világválság ide, világválság oda, az embereknek elege van a kiszámíthatatlanságból, a félmegoldásokból, a véget nem érő hazudozásokból, a korrupciókból. Mind gyakrabban lehet hallani: Biztos, hogy nagyon nehéz idők jönnek, de ezek tűnjenek el végre...

Ahogy a szólás is mondja: a bizony-talanságnál még a szükséges rossz is jobb. Erre hajlik a közvélemény domináns része. Vagyis: a váltáshoz most minden adott. A szocialisták nyolcévi kormányzása mint lidérces álom lebeg a családott emberek szemek előtt. Gyurcsánynak és udvartartásának köszönhetően a szocialisták szavahihetősége valahol bányák mélységében található. S ami ebben nagyon furcsa: semmit se vontak le a gyászos szereplésből, továbbra is védik a mundér becsületét, pedig egy őszinte beismeréssel többre jutnának. Van a szocialistáknak egy másik vonulata, amit Kiss Péter nevéhez szoktak kötni, csak hát ők nem juthatnak szóhoz...

A Fideszesek pedig igen-igen profi módon megvárták az alkalmas időt, s benyújtották tárgyi bizonyítékokkal alátámasztott feljelentéseiket, ami lavinát indított el. Az ügyészségek, látván a drámai fordulatot, jól felfogott érdektől vezérelve egyszerre megtáltosodtak (ha haldoklik a király, akkor a hercegnek kell már udvarolni...). Egyik letartóztatást a másik után rendelik el. Őrizetbe vették a BKV

... (levélrészlet Magyarországról)

több vezetőjét, házkutatásokat folytatnak Budapesten, a városházán...

S mintha a rendőrök is erőre kaptak volna. Elfogtak egy a szökésben lévő BKV igazgatót (hogy hány igazgató van a BKV-nál nem lehet tudni). A letartóztatottak pedig, hogy mentsék a bőrüket, újabb s újabb nevekkal rukkoltak elő. Ennek tudhatóan Hagyó Miklós, a fővárosi szocialisták frontembere lemondásra kényszerült. És jönnek az újabbnál újabb botrányok. Újabb ellopott tíz-húsz millióról szólnak a híradások. Most derült ki, hogy a már korábban letartóztatott Hunvald György VII. kerületi polgármester, aki a előzetesben is kapja a fizetését, egy litván származású barátot tartott ki havi 400.000 forintot fizetéssel. Természetesen közpénzből! A derék ifjú „szolgáltatásait” tehát mindannyian fizették... Mondhatnám: már nem is csontvázak hullnak ki a szekrényből, hanem egész temetők... Szinte már számon se lehet tartani, hány eltapsolt milliárdnál is tartunk. BKV után a gazdasági ügyekkel foglalkozó nyomozók a MAV-nál is házkutatásokat tartottak, mivel ott is a BKV-hoz hasonlóan szivattyúzták ki a közpénzt. És akkor hol vannak még a metró beruházásoknál elszámolt tanácsadói díjak? A Margit híd felújításánál „eltévedt” százmilliók? Avagy a kormányzati negyedre elköltött, tanulmányokra, tervekre kiadott csillagászati összegek? Március elejére várható a Zuschlag-per ítélethirdetése. Április 11-én pedig választunk... Úgyhogy a szocialistáknak van miért kampányolni.

Felmerül már az a kérdés is: kik fut-nak be másodikiként? Némely elemzők szerint ui. a szocialisták a 2. helyet sem tudják megtartani. Ezt azonban nem szabad készpénznek venni. A szélsőjobboldalnak kikiáltott Jobbikra nagy nyomás nehezedik minden oldalról, és saját média híján szinte alig jutnak nyilvánossághoz. Politikai praktikák dolgában sincs nagy gyakorlatuk. A szív, a hit nem elegendő a mai agyonkorrumpált világban. A médiák szerepét egy percre sem szabad alábecsülni... A Fideszesek pedig ugyanoda: a rendre, az erős kormányzásra és a munkahelyteremtésre fektetik a hangsúlyt, ezzel is tompítva a Jobbikosok évek óta hangoztatott követeléseit. A korábbi szövetséges: Csurka István, lap és párt (MIÉP) tulajdonos, miután most nem ajánlottak fel szövetséget számára - és ezért igen savanyú lett a szőlő - teljes mellszélességgel szidalmazza az újdonság jobbikosokat, miközben a MIÉP a sorozatos balfogások után egy szerény asztaltársasággá szelídült.

A szabad demokraták gyakorlatilag belefulladtak a botrányok mocsarába. Már csak a képviselők és azok rokonai, a vazallusok maradtak meg hű követőként. A közvélemény-kutatók 0,5 és 1%-ot mutatnak ki. S mint korábban találgattuk: merre, hová épülnek majd be ezek a derék, mindenre alkalmas emberek? Hát eldőlt a kérdés: a másik leszálló ágon lévő párt, az MDF lesz a szállásmester.

Érdekes talán itt egy picit elidőzni, hiszen a rendszerváltó pártokról van szó, ami egykoron oly sok szívet megdobogtatott. Sajnos ez az egykori szépreményű párt mára önmaga paródiájává süllyedt. Olyan már, mint a Kossuth Lajos bicskaja - aminek egyszer kicserélték a pengéjét, aztán a nyelét, de azért Kossuth Lajos bicskaja maradt... Hát valahogy így van ez az MDF-fel is. Hol vannak már az elvek? Hol van a tagság? Dávid Ibolya elnökszánya szövetséget kötött az 1%-ra zsugorodott szabad demokratákkal. Azzal a párttal, amelyik a szabad választásokat követően a legelső alkalmas pillanatban - amikor Antall József kórházba került - megszervezte a taxisblokádn néven hírhedt vált puccsot. Az elnökszánya pedig az antalli örökség továbbviteléről beszél. Mit lehet ehhez

hozzátenni? Dehát ugye, a pénz, a hatalom, a politikai rivalda, a divatbemutatókkal felérő sajtótájékoztatók elhomályosítják a legszebb elveket is... A pártban megjelent figurákra is érdemes egy pillantást vetni. Itt van Bokros Lajos bankár, Horn Gyula egykor volt (megszorító) pénzügyminisztere, s itt van az ifjú Habsburg György is, aki már egész jól beszél magyarul. Furcsa módon rendszerváltás óta - legyen bármilyen párt hatalmon - mindig leesik számára egy-egy zsíros, munkával alig járó állás... Jelenleg a Vöröskereszt elnöke. Ki tudja, miért? Most azonban már ő is többre vágyik.

Az új jövevények, az MDF-be áttele-pülő, botrányokról botrányokra bukducsoló SZDSZ-esek természetesen elkezdték kizsírítani a régi kádereket, akik igencsak meg vannak szeppeve. No de hát ez már csak így van. Ha egy új mulató társaság érkezik a csárdába, azok bizony új nótákat rendelnek... Olyan kabaréba illő események is előfordultak, hogy amíg az egyik régi MDF-es kiment a mellékhelyiségbe, az idő alatt leváltották. S amikor viszatért, társaitól tudta meg a változást... Úgyhogy most az MDF házatáján nagyon résen kell lenni, figyelni kell még a pillantásokat is, mert gyorsan zajlik az élet, mint a fagyos Duna.

A jó honpolgár pedig, aki jó, ha havi hetvenezer forintot haza tud vinni a hó végén és a napi 12 órai munka után van még ereje televíziót nézni, csak a fejét forgatja a nagy manipulációk, végkielégítések hallatán. Ennyi százmillióról, milliárdokról még az iskolában se tanultak. Még a számtanpéldákban se fordultak elő ekkora számok! Igaz lehet ez? El lehet egyáltalán lopni ennyi pénzt? - kérdezik. És ha ellopták, hát akkor hol van az a *temérdek pénz?*

És ezzel el is érkezünk a dolgok lényegéhez. Hol a pénz? Ha ugyanis a látványos házkutatásokat, őrizetbe vételeket nem követi teljes elszámoltatás, vagyoneklobzás, akkor bizony az egész rendszeremtről szóló kunsztok nem érnek többet egy pipafüstnél.

Az igazságszolgáltatás házatáján pedig igen cudarul állnak a dolgok. Évtizedekig húzódnak bizonyos perek. A minap is házi őrizetbe kellett helyezni egy latort, mert letelt a három éves vizsgálati fogság! Márpedig hátborzongató bűncselekmények fűződnek hozzá. Többek között ő végeztette ki Ragyás Tónit, a konkurenst, a pesti alvilág egyik alkirályát. A bíróság mégsem tudott ítéletet hozni. A jómadár nyomban kerekelt oldott, amint hazaért a „házi őrizetbe”. Ügyvédje pedig a sajtó útján üzent: Eszébe ne jusson jelentkezni!

Hát így élünk, éldegélünk...

Barkuti Jenő

(Az északi féltekéről származó képanyag nem kizárólag Magyarországra vonatkozik. Szerk.)

Fölszólítás

Változatlan törekvésünk sokoldalú, értékes tartalmú, szép kivitelű és elérhető áru újsággal szolgálni a magyar kolóniánknak.

Reméljük, hogy a nehéz argentinai helyzet és a magas előállítási költségek ellenére a munkatársaink áldozatos bedolgozása továbbra is elkerülhetővé teszi a minőség csökkentését.

Kérjük előfizetőink, hirdetőink és pártfogóink erősített támogatását!

Segítsen szerezni új előfizetőt, hirdetőt, és saját előfizetését 2 hónappal meghosszabbítjuk!

Főszponzorunk halála folytán még mindig 18 megszorult magyar olvasónk részére keresünk új szponzorokat, akik az évi előfizetési díjat átvállalják.

Várjuk a nagylelkű segítőket!

Köszönjük együttműködésüket és megértésüket!

AMH (54-11) 4711-1242,
amagyarhirlap@yahoo.com

Stirling György:

Dubai 1990-ben, a nagy építkezés előtt...

Dubai látnivalói minden képzeletet felülmúlnak és ámulatba ejtik a szemlélőt. A rendezettség, a tisztaság, a nagyvonalúság olyan összhatást tett rám, amit eddig egyetlen más városban nem tapasztaltam. A várostervezők és építészek itt valósággal tobzódhattak a kifogyhatatlan ötletekben. A város központjában, az üzleti negyedben sorakozó harminc-negyven emeletes felhőkarcolók között nem lehet két egyformát találni: a meglepőbbnél meglepőbb építészeti megoldások, acél, vasbeton, márvány és üveg kombinációjából létrehozott masszív, mégis könnyednek tűnő toronyházak, iroda-épületek és paloták szinte végtelen sora grandiózus látvány, aminek szépségét fokozza, hogy a változatos hipermodern elemek harmonikusan keverednek keleti motívumokkal. Így aztán a városkép futurisztikus, de egyben az Ezeregyéjszaka hangulatát is idézi.

A hatást fokozza az amerikai arányokhoz képest is szuperszáraz utcákban áramló vadonatúj luxusautók végeláthatatlan sora és a belvárosban tolongó embertömeg. Sokuk kezében Armani, Dior vagy Hugo Boss szatyor, és egyenruhás (vagy burnuszos) sofőr nyitja ki előttük a fekete Mercedes ajtaját...

Az év első napjainak szenzációjaként jelent meg a világsajtóban a hír, hogy Dubaiban felavatták a földkerekség legmagasabb épületét, a 2005-ben megkezdett **Burj Dubai** (burdzs-nak kell ejteni) égbenyúló tornyot, amelynek méretei mellett - a 828 m magas túalakú torony 160 emelettel - eltörpül az öt éven át csúcstartó tajvani Tajpej 101 emelete, a maga 509 méterével, amelyet nem kevesebb mint 319 méterrel túlszárnyal a új csodaépület. A napfényben acélszürkén csillogó torony a szédületes iramban fejlődő város szinte mértani közepén nőtt ki a földből, és tiszta időben már 80 km távolságból jelzi az utasnak, hogy célhoz ért.

Óriásvihar január 23-án: a villám megkeresi a legmasabb pontot... és becsap

A város másik építészeti csodája a legtöbbit fotóztott és ma már hivatalosan is Dubai jelképének számító **Burj al-Arab** luxushotel, amely a tengerből a parttól 300 méterre létrehozott mesterséges szigeten áll. A 321 m magas szállodaépület messziről szélről duzzadó hóféhér vitorlával suhanó arab bárkának tűnik, naplemente után pedig minden 15 percben más és más színben pompázik. A 2000-ben megnyílt Burj al-Arab rövid pár év alatt a világ legismertebb szállodája és a város legfőbb idegenforgalmi vonzereje lett, amelynek páratlan luxussal berendezett

lakos-tályaait csillagászati összegért lehet igénybe venni. A világ legmagasabb luxushotele: Burj al-Arab

Dubai, a „leg”-ek városa – sivatagi gigantománia –

Sokáig azt hittem, a New York-i felhőkarcolók látványa felülmúlhatatlan. Aztán amikor legutóbb elvetődtem Dubaiba, az Arab-félsziget déli csücskén fekvő Egyesült Arab Emírségek leggyorsabban fejlődő városába, attól a perctől kezdve, hogy gépünk leszállt a világ legnagyobb csarnokú repülőterén, megváltozott a véleményem. Sötétedés után érkeztünk, s amikor a taxi behajtott velünk a város központjába, elállt a lélegzetem a rafinált megvilágításától fényárban úszó, fantasztikus formájú felhőkarcolók látványától, a parkok és pálmaligetek világító szökőkútjainak élményétől és attól a mérhetetlen gazdagságtól, ami mindebből sugárzott.

Dubaiban nehéz egyetlen lépést tenni anélkül, hogy az ember ne olyasmivel találkozna, ami a világon egyedülálló. Ez itt a leg-ek országa, ahol megvalósultak az Ezeregyéjszaka csodái.

Dubai Pálmásziget: a világűrben is látható emberalkotta, holland kotrótechnikával készült szigetek

a harmadikat is (és kicsit odébb készül a negyedik, a világ térképét ábrázoló mesterséges szigetegyüttes). A szigetsoportokat azzal a céllal hozták létre, hogy így 70 kilométerrel meghosszabbítsák Dubai tengerpartját és minden ingatlannak saját lejárója legyen a vízhez.

Az Atlantis Palm hotel bejárata: a több emelet magas kapu (Fotó szerző)

bát és 166 lakosztályt magába foglaló **Atlantis Palm hotel** sejtelmes rózsaszínben pompázó óriási, mitikus aranyosságot őrző tömbje, amelynek több emelet magas mór stílusú kapuja újabb jelképe lehet a városnak. A hóféhér homokú strand szélén emelkedő, pálmaligetek övezte hatalmas épülettömb szinte lebegni látszik a tengeren és mesebeli látványt nyújt.

A lenyűgöző tempóban épülő modern város nevezetességei mellett sok látnivalóval szolgál a valamikori halászfalu, a régi Dubai is. A felhőkarcolók árnyékában meghúzódó arab óváros a maga mecsetjeivel, zengugos sikátoraival, lapostetejű házaival, piacaival és számtalan kis arab üzletével vonzza a turistákat, akik itt mindent megtalálnak, amit a világkereskedelmi forgalomban mind nagyobb arányban résztvevő Egyesült Arab Emírségek kínálni tud: Kelet fűszereitől az arab kézművesek művészi munkáin keresztül a viszonylag olcsó arany- és ezüstékszerek hihetetlenül gazdag választékáig.

Dubaiban már kora tavasszal 30°C a hőmérséklet. Az egyre inkább fellendülő idegenforgalom igényeinek kiszolgálására a több kilométer hosszan elnyúló beach szélén sorra épülnek a szebbnél-szebb szállodák, és a nyugati vendégek már kora tavasztól kezdve pálmafák árnyékában élvezhetik a strandolás örömeit, mert a Perzsa-öböl vize sohasem hűl le 22 fok alá. Mióta Dubai divatba jött és egyre több kirándulójahajó ejti útba a várost, a tengerparton nagy a nyüzsgés. Mindennapos jelenet, hogy a

Tervszerint a világtérkép 300 mesterséges szigetből áll, darabonként ca. 30 millió dollárba kerül

A Palm Jumeirah szigetnek néhány hónapja új nevezetessége van: a tengerbe nyúló végén megnyílt a világ legnagyobb, leírhatatlan fényűző szállodája, az 1373 hotelszo-

Mesehídon a mesevilág felé...

... és ma: az olajboom futurisztikus várost gyümölcsözött

bikinis és fürdőnadrágos turisták között itt-ott feltűnnek a helybéli arab családok is: a nők talpig fekete köntösben, a burkában és csak a szemüket szabadon hagyó csadorban, a férfiak hosszú fehér burnuszban, állig felöltözve. Ülnek a parton és nézik a vizet (no meg a szégyentelen strandolókat), s legfeljebb a gyerekeknek engedik meg a fürdést.

Dubai kozmopolita város, amelynek multikulturális társadalma van, és az iszlám államvallást követő helyiek jól megférnek az egyre nagyobb számban itt letelepedő nyugatiakkal. Szívesen fogadnak mindenkit - főleg jó szakembereket - és itt minden jövevény azonnal otthon érezheti magát: nincs olyan nagy európai vagy amerikai cég, amelynek nevével, cégtábláival nem lehetne találkozni a város több mint ötven *shopping center*ében, amelyekben a McDonald-tól az IKEA-ig minden nyugati üzlet megvan, a Burj Dubai földszintjén most megnyílt mega-bevásárlóközpontban is, amely a világ 3. legnagyobb ilyen létesítménye.

Hogy mindez így alakult, az legfőképp Mohammed bin Rasid al Maktuum sejknek köszönhető, aki 1990 óta áll Dubai élén, s egyben ő az egész Egyesült Emírségek miniszterelnöke is. A sejk - akinek felesége a jordániai Haya hercegnő, az elhunyt Husszein király amerikai feleségtől született leánya - a modernizálás motorja, a Nyugat felé való nyitás szószólója. Az olajutakak jövedelméből származó pénzeket arra fordítja, hogy országát felvirágoztassa és Dubait világvárossá fejlessze.

Dubai az Arab-félsziget délkeleti csücskén fekvő hét sejkség 1971-ben történt egyesülése által létrejött Egyesült Arab Emírségek (United Arab Emirates) egyik tagja, de vitathatatlanul az üzleti élet központja. Az ország - amelynek fővárosa a szomszédos Abu-Dhabi - legnagyobb része sivatag, a homok alatt azonban olaj van és amíg az tart, tart a gazdagság is. Az egész emírség legnagyobb és legmozgalmasabb városa Dubai, a turistaparadicsom, amely joggal hirdeti magát az öt „S” országának: *Sun, Sand, Sea, Shopping, Safety* (Dubai a világ legbiztonságosabb városa).

Az ott-töltött hét életem legemlékeztetesebb hete marad. Két világ, két kultúra találkozásánál fekszik ez a város, és összekötő kapocsként működik. Az utazó elámul mindezen, de aztán kicsit félelmetesnek is találja azt, amit látott és tapasztalt: ez egy dinamikus, rámenős, akadályt nem ismerő, céltudatos nemzedék, amelynek tagjai ma még nyájas mosollyal fogadják az idegeneket, de mégiscsak muszlimok, akiknek célja a saját hitük szerinti világ megvalósítása. Erre gondolni nem éppen kellemes - és nagyon elgondolkodtató...

Végeláthatatlan, finom homokú tengerpart

A felhőkarcolók árnyékában

†

„Ne félj, csak higgy!”
(Márk 5.36)

SCHIRL Nándorné, Képes Iлона

Budapest, 1907. szept. 4 - Buenos Aires,
2010. január 25

Gyászolják gyermekei, menyje, unokái és
dédunokája
valamint széles baráti köre itt és
az Óhazában
Nyugodjék békében!

Az Argentínai Magyar Evangéliumi
Református Keresztyén Egyház

nagyrabecsülését és szeretetét nyilvánítja ki
tisztelőbeli gondnoka

Schirl Nándorné Képes Iлона

elhalálózása alkalmából.

Az Úristen akarata előtt meghajolva hisszük,
hogy találkozunk Isten örökkévalóságában.

Élete, munkássága áldást jelentett
a gyülekezet számára.

Schirl Iлона búcsúztatója
a gyülekezetben

2010. január 31-én búcsúzott az Argentínai Magyar
Evangéliumi Református Keresztyén Egyház székhá-
zában Schirl Nándorné Ilonka nénitől családja, a
gyülekezet és nagyon sokan azok közül, akik szerették
és tisztelték. A szertartást spanyol nyelven Rev. Gabriel
Miraz tartotta.

Magyar nyelven **Mahlmann Irénke** emlékezett meg
Ilonka néni példát mutató életéről:

„Kedves Testvéreim!
Nem olyan régen ünnepeltük itt a gyülekezetben Ilon-
ka néni 102. születése napját. Talán furcsán hangzik
ebben a pillanatban ez a közvetlen megszólítás, de ő
volt és marad mindenki Ilonka nénije.
Ma összegyűltünk, hogy lélekben, könnyes szemmel
és összeszorult szívvel vegyünk tőle búcsút.
A 102 év bizony sok idő. De Ilonka néni életében
nem elmúlt idő, hanem - mint ahogy szép anyanyel-
vünkön mondjuk - eltelt idő. Az elmúlt idő egyszerűen,
jelentéktelenül, hasztalanul tovaszáll, nem hagy maga
után semmit. De ha eltelt az idő, azt jelenti, hogy napról
napra, évről évre megtelt tartalommal.
Így teltek meg Ilonka néni hosszú évei is: szeretet-
tel, odaadással, önfeláldozással és jó cselekedetekkel
felebarátai iránt és hűséges engedelmisséggel Isten
iránt.
Ki ne emlékezne vissza amikor - már lassan 50
éve - szerető türelemmel hittant tanított kicsi gyer-
mekeinknek? És gondoljunk csak arra, hogy mennyi
időt és bátorító mosolyt osztott szét közöttünk is ha
szükségünk volt rá. Ki tudná elfelejteni közülünk a
megható prédikációkat, amelyeken keresztül erősítette
hitünket és fáradhatatlanul szolgálta az Urat és a gyü-
lekezetünket? A 2009-es esztendőben 10 alkalommal
hirdette Isten ígését. Még 102 évesen is, négy nappal a
születése napja előtt...
Ezek csak töredékei az ő megingathatatlan hitének,
Istenbe vetett reményének, példás keresztyén életének,
amit naponta gyakorolt.
Kedves Testvéreim!
A halál nem egy pont az életünk végén, hanem
kettőspont, vagyis, hogy folytatás következik. Ez a
folytatás a Feltámadás. Jézus szavai szerint minden
halott feltámad egyszer.
Biztosak vagyunk abban, hogy ez így lesz, mert Jé-
zus azt mondja: ’Én vagyok a Feltámadás és az Élet.
Aki bennem hisz, ha meghal is él; és aki él és hisz
bennem, az nem hal meg soha’ (Ján. 11:25-26).
Ezzel a gondolattal búcsúzzunk el kedves Ilonka
nénitől, aki már e küzdelmes földi életében elnyerte
Isten országát és most ott várja a feltámadást az örök
életre.
Kísérjük őt imádságos lélekkel és idézzük fel a 422.
dicséretet:
’Hadd menjek, Istenem, mindig feléd,
Fájdalmak útjain - mindig feléd.
Ó sok keresztje van, de ez az én utam,
Mert hozzád visz,
Uram, mindig feléd’.
Búcsúzzunk el szeretetben és azzal a bizonyossággal,
hogy Isten ígérete szerint van feltámadás és örök élet, és
egykor majd újból találkozunk Isten szent színe előtt.
Áldás, Békesség!’”

Gyászol a kolónia

† Végezetre eltétezt nekem az igazság koronája,
melyet megád nekem az Úr...
(II.Tim. 4:8)

Fájdalommal jelentjük, hogy

vitéz Endre Zsigmond

Arad, 1919. szeptember 12 – Buenos Aires
(Tigre), 2010. január 15

hosszú betegség után végelgyengülésben el-
hunyt.

Gyászolják:

Gyermekei Endre Jella, László és Regina

Unokái La Torre Péter, Diego és Jimena,
Endre Miklós, Pál, Santiago és János

Dédunokái La Torre Francisco, Facundo és
Martina.

Óhaját követve hamvait visszashállítjuk sze-
retett hazájába, Magyarországra, ahova mindig
visszavágyott.

Requiescat in pace!

†

Czanyó Adorján

1919-2010

Gyászolják, akik ismerték, becsülték,
szerették

Búcsú

2004-ben ezekkel a szavakkal búcsúzott szeretett
újságjától:
„Amit csináltam, annak ítéletére csak az olvasó
jogosult. Most azért írok, mert valóban búcsúzni
szeretnék. Talán nem először, de ezúttal végle-
gesen. Nem bírom tovább korral és egészséggel,
idegekről ne is beszéljek. Csak a vidám öreg görög
bölcs szavait idézem: *Sok pythiádot szolgáltál
végig, részt vettél áldozatokban a körmenetekben
és a táncokban. Ideje, hogy eldobd a koszorút és
visszavonulj az orákulumtól, mert vén ember vagy.*”
Mi is így búcsúztatjuk őt, saját szavaival!
Testvéred Kata

Egy példakép emlékére

Ilonka nénitől nem búcsúszom. Ő nekem egy egészen
különleges lény, egy angyal, akitől nem lehet búcsúzni:
velünk marad, amíg élünk.
Valahányszor meghal mellettünk egy nagyon szeretett
ember, akkor tesz bennünket legjobban próbára Jézus
Krisztus. Letörli könnyeinket és kérdez: „Hiszed, hogy a
halál nem az élet végét jelenti?” Erre a kérdésre nem lehet
azonnal felelni. Egy temetésen vagy egy megemlékezés-
sen szeretteink földi életétől búcsúzzunk és legfeljebb
reméljük, hogy az Örökéletben majd találkozunk. Mióta
ismerem, Ilonka néniből a Szentlélek fénje sugárzott.
Mintaképe volt. Valahányszor találkoztunk az volt az
érzésem, hogy Isten szeretetét továbbítja. Számomra ő
igazán Jézus munkatársa, közvetítője volt. Biztos va-
gyok abban, hogy mindazok, akik őt ismerték ugyanígy
éreztek és éreznek most is, amikor törékeny testében már
nem talált helyet a lélek, hanem eltávozott oda, ahonnan
származott.
Hiszem, hogy most is mosolyog ránk és bátorít ben-
nünket. Bánom, hogy nem tudtam neki századszor és
még egyszer megköszönni, amit tőle kaptam. Ő tanított
meg arra, hogyan kell felkészülni a válaszra, amit Jézus
kérdésére bizakodva, hittel tudunk felelni. Édes Ilonka
néni, közel a küszöbhez én, a te példádön megnyugodva
mondom, hogy: *remélem!*
Zilahi Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna
Néhány kiragadott mondat Szőnyi Ferenc
volt magyar nagykövet kondoleáló soraiból
„ (...) Az ember hajlamos volt azt hinni, hogy ha va-
lami, hát Ilonka néni évszázados mosolya, derűs jósága,
kedves, fészkekeleg embersége, szellemi elnyühetetlen-
sége örök. És hát, az is! - csak közben megnyílt az ég, és
ő csendben hazaköltözött a Teremtőjéhez. Isten nagyon
szeretheti őt. Példátlanul hosszú életet adott neki, ki-
vételes szellemi erőt, és úgy rendezte, hogy mindvégig
tapintható, sugárzó szeretetben éljen. Az egészen biztos,
hogy most ott van a Jóisten jobbján.

†

Rugonyi Attila a család nevében szomorú szívvel,
de a Jó Isten akaratában megnyugodva tudatja,
hogy drága jó édesanyánk

Rugonyi Györgyné szül. Molnár Iлона

2010. január 16-án, életének 94. évében a chila-
verti (Bs. As.) Szent István Otthonban elhunyt.

Gyászolják:

Fiai Zsolt, György, Attila

és öccse Molnár Imre

Menyei Dora Mislej, Silvia Dundo,
Mária Beatriz Chá Tisza

Unokái Sandra, Gustavo, Andrés, Daniel,
Gabriel, Pablo, Andrea, Sebastián,
Mária Laura, Martin

Dédunokái Karen és Erika Észak-Amerikában
valamint a kiterjedt rokonság.

Drága édesanyánkat január 17-én a Nuestra Sra.
de Aranzazu templomában elmondott rövid ima
után utolsó útjára a San Fernando-i temetőbe kí-
sértük, ahol elénekeltük a magyar Himnusz.

Itt köszönjük meg a Szent István Otthonnak a
rendkívül körültekintő ápolást, amiben édes-
anyánkat haláláig részesítették.

NYUGODJÉK BÉKÉBEN!

Búcsú

Rugonyi Györgyné Iluci 1915. március 25-én a most
Romániához tartozó Bilédben (Torontál vármegye)
született. Hat testvér élén volt a legidősebb, a köztünk
élő öccse, Molnár Imre pedig a legfiatalabb. Kec-
keméten laktak, középiskolát az Angolkisasszonyok
intézetében végezte. 1937. augusztus 17-én a kecs-
keméti r.k. nagytemplomban férjhezment Rugonyi
György tüzér főhadnaghoz. 1938-ban született Zsolt
fia, 1940-ben Györgyi leánya, akit 3 éves korában
gyermekparalízisben elvesztett. Ezt egész életén át
fájó lelki teherként viselte. Az összeomlás után me-
nekülni kellett. 1945-ben a németországi Passauban
született 2. fia, Gyurka. A kórházat bomba telitalálat
érte éppen miután ők elhagyták. Nehéz napokra
virradt a két pici gyerekkel. A férjét erősen romlott
egészségi állapotára való tekintettel egy magyar
vöröskeresztes nővérek sikerült a fogságból kimen-
tenie. Mindezek után 1948. augusztus 1-jén érkez-
tek meg Argentínába, nagybácsijuk, Mayer Ervin
segítségével. Öccsével együtt Carapachayon laktak.
Iluci egy ruhagyárnak elkezdett varrni. 1952-ben
megszületett Attila fia, e sorok írója. Mikor egy kicsit
megjavult az anyagi helyzet, a család átköltözhetett
La Lucilába. Lassan magánvarrónő lett. Az időközben
állást vesztett édesapát 1959-ben Papp Jenő felvette
gyárába, a Turulba. Az édesanya kitartó, szorgal-
mas munkájának és az édesapa támogatásának, aki
munka után mint nyersanyag és kellékek beszerzője
kisegített a varrásban, köszönhetik fiai La Lucila-i
otthonukat, később a Villa Gesell-i kis nyaralójukat.
Édesapjukat 1984-ben, 77 éves korában vesztették
el. Édesanyjuk özvegyen is megállta a helyét, két
tulajdonát kiadta (Gesellt nyáron). Ezzel és nyugdí-
jaival anyagi helyzete megkönnyebbült. Élete utolsó
12 évében Attiláéknál lakott és élvezte a családot, de
sajnos medencecsonttörést szenvedett el és ezután a
Szent István Otthonba helyezték el. Itt 18 hónapon át
sok szeretettel és odaadással ápolták és igyekeztek
talpra állítani, de erre sajnos már nem kerülhetett sor.
Január 16-án visszatért Teremtőjéhez és elvesztett
szeretteihez. (R.A.)

Mindannyian úgy képzeltük, hogy egy ilyen hosszú,
szeretetlen és jóságban gazdag élet után, a százharma-
dik életévében csöndesen el fog aludni az otthonában,
valamikor, talán még további évek múlva. Megrendí-
tett, hogy újjászületése az örökkévalóságban nem volt
sz szenvedés nélküli.
Egyidős volt a szüleimmel, és valahogy mindig úgy
éreztem, hogy az ő szeretetében a drága szüleim nyúl-
nak, intenek utánam a Jóisten közeléből.
Annyira látom magam előtt, ahogy a tavalyelőtti május
elsejei asadón törékeny, apró természetével ott ül a Hungária
asztalánál, ahogy beszélgetünk, ahogy egyetlen pillanat-
ra sem hagyja el az arcát a mosoly.
Annyira a fülemben van kedves telefonhívása az
egyik nyári Ferenc-napon, amikor figyelmességének
meglepetésével ajándékozott meg, és a nevetése, amikor
a legutolsó születésnapján felköszöntöttem.
Drága Ilonka néni, fogadja el imádságból fonott ko-
szorúnkat áldott, gyönyörű emléke előtt!”

Mit hallott az AMH?

Elhalálozások

- **Schirl Ilona** néni utolsó elhangzott prédikációjában ezt mondta:

„...Isten nagy szeretete végigkísér az egész élet-úton. A bölcsönket már ez a szeretet vette körül. És ez a szeretet oda is elkísér majd, ahová embertársaink, szeretteink már nem tudnak követni. Mert ez a szeretet az örökkévalóságban is velünk lesz.”.

Ilona néni végig minden vasárnap részt vett a református Istentiszteleteken, gyakran ő prédikált! A képen 102. születésnapján, a templompadban (2009. szeptember 6. I. AMH 2009. október)

Ő már ott van, az örökkévalóságban. És mi, akik itt maradtunk annak a privilegiumnak teljes tudatában, hogy ismerhettük őt, mi, akiket megérintett az ő derűs, sugárzó

lény, csak azt érezzük, hogy ő bizony elmenetekor egy jobb világot hagyott maga körül, mert megtöltötte szeretettel. Szellemével, egész lényével bizonyította, hogy a szeretettel teli szív, Istenben mélyen gyökerező hit mindent legyőz. Isten Veled, Ilona néni!

- **Czanyó Adorján**, a kolónia *Dodója* kitartott mindaddig, amíg már nem bírta tovább. 27 éven át hűségesen, fáradhatatlanul szerkesztette, osztogatta a Dél-amerikai Magyar Hírlapot, aztán 2004 januárjában kénytelen volt abbahagyni az állandó, szünni nem akaró tevékenységet. Nem ment tovább, Helgával

együtt leköltözött *Mimi* lánya közelébe, megérdemelt pihenésre. Múlhatatlan érdemeket szerzett a kolónia tájékoztatása terén, közszeretnek örvendett. Hosszú betegségéből szabadította meg a halál. Kata húga mindnyájunk nevében búcsúztatja *Dodót*, mégpedig saját szavaival, amelyek az utolsó általa szerkesztett Délamerikai Magyar Hírlapnak utolsó Szeljegyzetéből származnak. - Nyugodjék békében!

- **vitéz Endre Zsiga** 90 éves korában hagyott itt minket. Elmenetelével egy egész korszak záródik le. Elvű, talpig úriember volt, ízig-vérig korrekt, és tántoríthatatlan védője mindannak, ami nemzeti érzelem, hazaszeretet, magyarság, nyelvörzés. Ezen az ösvényen járt, ott segített, ahol szükségesnek látta, mindig csendben, a háttérből, és nagyon hathatósan. A ZIK nagy jótevője volt, általa indult be az ösztöndíjprogram ezelőtt 20 évvel (*ezért a ZIK vezetősége köszönetet fejezett ki neki nyílt levélben I. AMH 2009. december*). Alapvető gondolkodásmódja, értékítélete, emberi tulajdonságai példaadók voltak. 2006-ban jött vissza Magyarországról Argentínába, hiszen két gyermeke itt él. Utolsó éveiben lánya ápolása, gondozása vette körül. Kegyetlen betegséget kellett elszenvednie, életkedve kiapadt, nem küzdött tovább ez a bátor katona, aki egy életen át helyt állt a vártán mint egyfajta élesen látó őrszem. A kolónia egy igaz magyar emberrel többet veszített el benne, az ifjúság pedig egy állandó pártfogót. Köszönjük, Zsiga, mindazt, amit érdekünkben tett!

Szerk. megj.: A körülmények okozta helyhiányunk miatt a **Mit Hallott** rovatunkba gyűjtött hírek töredékét tudjuk csak jelen számunkban közzé tenni. Az Olvasóink megértésére számítunk.

- A Hungária Vezetősége február 10-én mondott Isten hozottat a frissen érkezett magyar nagykövet, **Dr. Varga Koritár Pálnak** egy informális, fesztelen, baráti hangulatban, egészen szűk körben lezajlott vacsorán, amelynek során kissé többet megtudtunk egymásról. Dr. Varga Koritár a kolónia előtt hivatalosan előreláthatólag az évadnyitó ünnepségünkön mutatkozik be, március 13-án. (*I. életrajz 2.o.*)

- Március 5-én a **HKK Kölcseöknöy- és levéltár** újból megkezdí szokásos pénteki hivatalos óráit a Hungária 1. emeleti helyiségében.

- Nagyban folyik a készülés a **LA-MOSZSZ első közgyűlésére**, amely az AMISZ kezdeményezésére Buenosban lesz májusban. Mindenkinek lesz alkalma az elnökasszony, **Kuncelné Fényes Ildikónak** gratulálni újabb unokájához!

- December 28-án kezdett megérkezni a 38 külföldi cserkészvezető, akik részt vettek a különböző januári cserkész táborokon. Utána többen a Regösökkel indultak tovább Uruguayba, a **X. Dél-amerikai Néptáncfalalkozóra**. A fiatalok között megható, sűrű levelezés folyik a fesztiválból kifolyólag, új baráti kapcsolatok keletkeztek. Lapunk több hasábján számolunk be e nevezetes eseménynek részleteiről.

- **Besenyi Buba** családostul átköltözött Barilochéból Córdoba városába. Remélhetőleg élvezni fogják az enyhébb klímát, és hamar beilleszkednek.

- Már-már azt hittük, hogy a Magyarországról érkezett **Kiss Anita**, aki vagy 10 hónapig köztünk tartózkodott, véglegesen itt ver sátrat, de ő továbbindult Brazíliába december 22-én. Itt hiába próbált munkaengedélyt szerezni, most Rio de Janeiro egyik *jávelájában* kapott munkát. Sok szerencsét kívánunk neki!

- **Vajdákhoz** Chacóba érkeztek erdélyi rokonok pár hétre. Onnan mennek a „Világ 8. csodáját”, az Iguazú-vízesést megtekinteni.

- **Esküvő Budapesten:** 2009. december 19-én hivatalosan is összekötötték életüket **Emődy Csaba** és **Bernáth Anikó** rovatvezetőnk elsőszülöttje, **István** és **Kiss Blanka**. A templomi esküvőt és lakodalmat május 15-re tervezik Budapesten.

István és Blanka

nagyon boldogok. Az egész család megérkezett Buenosba Anikó bátyja lányának, **Bernáth Tamarának** esküvőjére és májaja, **Pataky Éva** 78. születésnapjára. Gratulálunk!

Az év végi ünnepek sokakat mozgósítottak:

- (**id.**) **Fóthy Gyula** és felesége Németországból, családlátogatásra
- **Haynal Attila** és családja Villa General Belgranóból röviden, majd Karácsonyra továbbutaztak Miramarra
- **Francisco Pancho** és felesége, **Balthazar Mártha** munkatársunk Venezuelába utaztak a családi ünnepekre, majd USA-ba
- **Móriczné Marika** otthonában az egész családdal, 6 dédunokával (3 fiú-3 kislány)
- **Dőryné Ilcsi** Chilében ünnepelt, fiainál
- **Kraft Péter** családostul érkezett Peruból Buenosba december 17-től január 10-ig. A Hotel Alvearral szemben béreltek megfelelő lakást.

A nyaralásra elmentek és már visszazsállibóztak. Hol voltak?

- **Holzmann Évi** és **Kádár Robi** Ushuaia-ból Buenoson keresztül kététes mexikói nyaralásra, majd vissza a Tűzföldre

Visszaemlékezés vitéz Endre Zsiga jó barátomra, katonabajtársamra

Arad 1919. szeptember 12 - Tigre (Buenos Aires) 2010. január 15

Argentínába érkezésem után 1949. januárban összetalálkoztam v. Endre Zsigával, aki szintén akkortájt érkezett ide. Nagyon hamar a legjobb baráti viszonyba kerültünk, ami az idők folyamán csak erősödött és szívbéli igazi barátsággá fejlődött.

Szülei az elszakadás után Pestmegyében költöztek. Édesapja egész fiatal jogászként lett alispán, végül államtitkár. Zsiga katonaiskolában nevelkedett, elképzelhetően a legszigorúbb magyar nevelést kapta. Amikor a szovjetországi háború kitört, a Ludovika lehetővé tette, hogy az erre önként jelentkezők ott részt vehessenek. Az én osztályomból is hárman jelentkeztek, és Zsiga is. A finn fronton igen bátran és sokszor egészen vakmerően viselkedett, kommandóként sítálpakon rövid megbízásokban az oroszok ellen. Kétszer sebesült a fronton, lábán és bal karján, amelyet az amputációtól egy orvos barát mentett meg. Több kitüntetést kiérdemelt, köztük névszerint emlékszem a Finn Fehér Rózsa Rendre. Mikor Magyarország bekapcsolódott a háborúba, hazatért, de csak egy rövid családi látogatásra kapott engedélyt, mert közvetlenül utána a magyar honvédelmi alakulatokkal részt vett a már Magyarország területén zajló harcokban. Itt is kiválóan helyt állt és súlyosan meg is sebesült, szintén több kitüntetést kapott. Azt is jól tudom, hogy egyéni bátorságáért felterjesztették a Tiszti Arany Éremre is, amit azonban már nem adhattak át neki.

Az összeomlás után Németországba menekültek. Nagypapja a határon, Velemben, véget vetett életének; betegen, idős korban, megtörve, nem akarta elhagyni hazáját. Édesapját, akit ízig-vérig hajthatatlan magyarságáról és erős kommunistaellenes szelleméről egész Magyarországon már a háború előtt is nagy általánosságban ismertek, Németországban elfogták és visszatoloncolták Magyarországra, ahol a Rákosi kommunista rezsim őt is koncepciós perbe vonta és végül kivégeztette mint háborús bűnöst. Zsiga Németországból átszökött a határon és visszatért Magyarországra, hogy apját még egyszer láthassa; álnéven meg is látogatta a börtönben. A Finnországban szerzett kiképzésnek köszönhető, hogy a határátjárásokat, hatóságok elől való bujkálásokat tökéletesen végrehajtotta és visszaérkezett épségben Németországba.

Édesanyját, aki otthon maradt, deportálták; később visszaengedték Budapestre, ahol a lakásukba idegeneket telepítettek társbérlokként, neki csak egy szobát hagytak meg. Édesanyjával évtizedeken keresztül nem láthatták egymást. Zsiga Németországban megkezdte a jogi egyetemet és aktívan részt vett Münchenben az emigrációs mozgalmakban Padányi Viktor mellett, akivel mindvégig megmaradt egy komoly barátság.

Hamarosan megismerte Jármay Klárát, akivel Pessenbachban 1948-ban házasságot kötött. Németországban született első gyerekük, Jella. Később megindult a kivándorlás: nagynénjei, unokatestvérei USA-ba, húga Ausztráliába, Zsiga állapotos feleségével és másfél éves kislányával Argentínába kerültek, ahova már pár hónappal előbb apósa érkezett.

Először Córdoba-ban éltek vidéken. Onnan Buenos Airesbe költöztek. Bár akkor még Argentínában elég jó volt a munka- és gazdasági lehetőség, Zsiga részére is megkezdődött a szaktudás nélküliek nehéz emigrációs sorsa. Mindnyájan meg kellett küzdjünk az új világba való beilleszkedésünkkel, családaink fenn tartásával, gyermekeink nevelésével. Zsiga a napi munkája után könyveléssel igyekezett a mindennapi előteremteni. Miként a háborúban, minden munkahelyén jól helyt állt. Közben aktívan részt vett a magyar kolónia életében: Zrínyi kör, cserkészlet. Sok éven keresztül a Magyar Ház könyvtárosa volt. Mikor gyermekei felnőttek újra Németországba költözött, ahol német nyelvtudása révén konszolidált anyagi körülmények közé került. Isnyben, a Boden-tó közelében élt egész addig, amíg nyugdíjba nem lépett. Régi vágya volt Magyarországra visszaköltözni és ott tölteni utolsó éveit: magyar szíve visszahúzza hazájába. A Rózsadomb alján közel a Margithídhöz vett egy kis lakást. Sajnos az ottani politikai helyzetben több szomorúsága mint öröme volt, de mégis úgy érezte, hogy otthon van a helye. Sajnos az egészsége már elég gyenge volt és nagyon egyedül élt. Én hazautazásaim alkalmával nemcsak mindig meglátogattam, de többször laktam is nála.

86. évében már segítségre szorult fogyatkozó egészsége következtében, és mivel otthon nem maradt közeli rokon, lánya, Jella átment érte Magyarországra és visszahozta Argentínába, a saját családjá körébe. Nagy fájdalommal hagyta el hazáját, de így közelről láthatta, hogy felnőtt gyerekei az életnek egy-egy biztos pályáján szépen érvényesülnek.

Egészségi állapota egy ideig stabilizálódott, de utána elkezdett rohamosan rosszabbodni, míg elindult a Nagy Út felé, hogy megtalálja a végső nyugalmat. Hamvait családjá Magyarországra szándékszik visszavinni, hogy szeretett elődjei közt pihenjen.

Még 1988-ban, egyik Argentínába való látogatásakor felvettem a Vitézi Rendbe, hol már a következő évben Európai Vitézi Rendi Székkapitány lett. Jellemző a magyar mentalitására és önzetlenségére, hogy a Vitézi Rend részére adományozott egy nagyobb összeget a két legjobb, utolsó éves Zrínyikörös diák Magyarországra való utazására, ösztöndíj lehetőségére, hogy megismerjék szüleik hazáját ahonnan ők is származnak, és egyben a magyar nyelvet is gyakorolhassák. Így indult be a még ma is működő ösztöndíjprogram, amely hála Istennek az idők folyamán szépen kifejlődött, a Külföldi Magyar Cserkészszövetség együttműködése által pedig hathatósan terebélyesedett és gyümölcsözőtt.

Drága Zsigám! Búcsúzó Tőled. A bennünk élő múlt egyik nagy fejezetét vittél el Magaddal. Jól ismerem katonabajtársi életedet. Nyugodt magyar lelkiismerettel hagyhattál itt minket, méltó voltál mártír Édesapádhoz, mert hiánytalanul mindent megtettél, amit egy jó magyar hazafitól elvárható a Haza. Isten Veled! Örökre felejthetetlen leszel mindnyájunknak.

vitéz Ladányi Domonkos

- **Bonczos Zsuzsa**, a Mi Történt rovatvezetője egy hónapra Punta del Estére
- **Kemény Éva** és **Lévay Győző** Barilochében
- A Calgaryban honos **Tanyiék (Jocó és Sátorhelyi Ildikó)** kéthetes dominikai vakációjuk finom melegéből visszaérkeztek a még mindig zord télbe
- Február elején az **Oleander csoportból** néhányan Costa Azulra majd Chapadmalalra
- Február elején **8 Boszorkány** 10 napra San Martín de los Andesbe

- **v. Ladányi Domonkos** és felesége **Saci** megjöttek Brazíliából, ahol bemutatkoztak a 4-hónapos, ötödik dédunokának!
- Január végén **Kiss Gabriella** ZIK óvónő 1 éves ösztöndíjra a Balassi Bálint Intézet Hungarológia programjára
- A **Lajtaváry ikrek** is ugyanoda, az ifjúsági körökben ürt hagyva
- **Zaháné Alexandra** és **Dőryék** a tanzániai Dar es-Salaamba, meglátogatni az ottani Access Bankban dolgozó **Zaha Esztit**.

(BGT és HKZS)

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Mire március első napjaiban a postás az idei Hírlapunk 2. számával becsenget az Olvasóinkhoz, remélhetőleg már kiolvasták a vaskos január-februári kettősszámat. Rendkívüli meleg nyarunk volt, szokatlan felhőszakadásokkal, fákat kitépő viharokkal. A tikkasztó, 36-38°C fokú melegben hazánk és a világ sorsa csak a légkötésen keresztül hatol be tudatunkba. Januárban még az utakat elzáró *piqueteros* is nyaraltak, tüntető tábláikkal együtt... A napilapok legjobb politikai rovatvezetői a tengerpartról biztatták a fővárosban verejtékezőket.

Ebbe a lelassult, kissé tespedt közhangulatba csapott be január első hetében egy váratlan hírbomba, ami miatt az emberek mégis belenéztek az újságba, vagy a televízióba. Martín Redrado, a Harvard egyetemen posztgraduálisan végzett közgazdász, egy eddig elég csöndes, 48 éves szakember, akit 2004-ben akkori elnökünk a Banco Central igazgatói székébe telepített, hirtelen kilépett a neki szánt „mellékszerepből” és először bátorkodott ellenszegülni elnöknek parancsának. Ez a parancs abból állt, hogy a rábízott Központi Bank, vagyis az állami kincstár pincéjében fekvő tartalékaiból rendelkezésre bocsásson egy milliárdos dollárösszeget egy alapra, amelynek a rendeltetése nem egészen egyértelmű. Még nem tudni, mit kéne fedezzen a szóbanforgó „alap”: a külföldi kölcsönök

kamatját akarják-e törleszteni, vagy a helybeli gazdaság fellendítésére - és egyből szavazatok megnyerésére - fektetnék-e be?

De bármilyen legyen is indítóoka a bankelnök merész ellenszegülésének, a hatás óriási méreteket öltött. Az ellenzék és a kormánypárt minden egyes ismert tagja állást foglalt az elnöknek parancsa és a „rakoncátlan” bankelnök mellett, vagy ellen. A harcot lehetne egy sportmérkőzéshez hasonlítani, ahol nem párvialdal folyik, hanem egy három viadal: maga az elnök házaspár és hívei, az ellenzék - hol egyenként, hol közösen -, és a törvényhozás tisztelt tagjai vitatkoznak a nyári lassú tempónak megfelelően. Az Országgyűlés és a törvényhozásra nézve ez a viadal egyfajta erőpróba, amely e sorok írásánál még nem dőlt el véglegesen.

Argentínában élő olvasótáborunk tagjai teljesen tisztában vannak országunk gazdasági és politikai helyzetével, ezért főleg a külföldön élő olvasóink előtt szeretném ennek az ismétlődő krízisnek lényegét, közös vonásait megvilágítani. Amíg egy országban a gazdasági helyzet virágzik és az állami kincstárban „főlőség”, vagyis tartalék van tárolva, addig egy populista kormány bőkezűen osztogat és egyensúlyban tartja a költségvetést. Midőn többet költ, mint amit beszed, ügyeskedéssel államosítani akarja a gazdaság jól működő privat szolgáltatásait. Egy jól

működő demokráciában ilyenkor az ország alkotmányához ragaszkodva megkövetelik, hogy ilyen, vagy hasonló lépéseket előzetesen a parlament kell jóváhagyjon. A mi, diktatúra felé hajló elnök-házaspárunk ezzel szemben megszavaztatott néhány ún. „szükséges és sürgős helyzetekre” kikiáltott határozatot, miszerint ilyen módon, vagyis „rendeletekkel” kormányozhat és rendelkezhet belátása szerint minden fölött, így a kincstár pénzével is.

Mire ez a vita eldőlt, addigra már egy újabb sakkhúzás készül. Államosítani szeretnék a TELECOM - jól működő - telefonközpontot. Emlékszünk még, mikor elmúlt évtizedekben a telefonok még állami tulajdonban voltak, nemzetünk vagyonaként? Magas vesztegetési összegeket kellett fizessünk, hogy egy telefonvonalhoz jussunk... Az állami vállalkozás nem működött, és ezért természetesen el kellett adni. Privatizálták, és mint minden adás-vétel operációnál a közvetítők nagyon jól kerestek rajta.

Mindemellett az, hogy Magyarországon vagy a nagyvilágban mi történt, az erős légkötésen keresztül már csak halványan jutott el érdeklődésünk központjába. Legalább a szörnyű, Haitiben történt földrengésről, katasztrófáról kellene írjak, de ez világszerte köztudomású napi téma: arról már „mindenki” írt. Sőt mindenki adakozott, és ebből nem maradt ki egyetlen földrész, egyetlen ország sem. Így Argentína sem.

ESEMÉNYEK

Remélhetőleg a kedves Olvasó a nyári vakációról jól kipihenten érkezett meg újból otthonába. Mindannyiunknak szüksége volt a mindennapi nyugtalanító eseményekből pár hétre kikapcsolódni.

Legrégebbi barátainknak, a **Berczely családnak** hála, hogy 2010-ben az új esztendőt kitűnő hangulatban, fiatal barátok körében köszönthettem: **Marie-Thérèse Berczely** (Berczely György és gr. Ambrózy Isabella leánya) és a chilei **Emilio Erazo Fischer** esküvőjére Mendozába voltam meghíva. Gyermekeim, unokáim engem delegáltak mint a Sebess család képviselőjét. December 31-én, a Mendozához közeli Don Mario vendéglőben 50 személyre terítettett az ifjú házaspár, ahol a világ minden részéből megérkezett családtagoknak és barátoknak alkalma nyílt vidám hangulatban ismerkednie. A polgári esküvőt hetekkel ezelőtt már megtartották Madridban, ahol a fiatalok évek óta élnek. Január 2-án délután a Chacras de Coria falu egy régi kis templomában mind együtt vettünk részt egy megható, bensőséges esküvői misén. A vendégsereget 4 autóbussz, a boldogságtól ragyogó ifjú párt egy 1927-ben készült Ford sportautó „repítette” Luján de Cuyóba, egy patinás, régi szőlőbirtokra. A forró délután után egy szőlővel körülvett mezőn, háttérben az Andok láncolatával csodáltuk a naplementét és iszogattuk a hűsítő italokat. A kitűnő *asadó*t az erre felállított sátorban díszesen terített tízszemélyes asztaloknál szolgálták fel.

Esküvő Luján de Cuyóban

*

Jóllehet 60 éve élek Argentínában, Mendozában eddig soha nem jártam. Nem tudom tehát összehasonlítani azzal, amilyen volt. Csak azt tudom leírni, ami engem leginkább megkapott. Egy utazási iroda készséges munkatársa jött értem autóval és 2 napon keresztül igyekezett nekem egy képet adni erről a csodálatos vidékről és városról. Örömmre **Schirl Éva**, rég nem látott mendozai lakos barátnőm is elkísért ezekre az utakra. Volt kivel megosztani élményeimet.

Mendoza tartomány 8 nagy körzetből (*departamento*) áll, amelyek egyenként kerületekre (*distritos*) vannak felosztva. Maga a főváros Mendoza egy hatalmas sivatagszerű völgyben fekszik. A hivatalos statisztika szerint Mendoza Argentína 4. legnagyobb városa közel 850.000 lakossal. Ezekből nem több mint 115.000 él a város központjában. A főutcaikon a forgalmat még

napjainkban is trolibuszok bonyolítják le. A laposan elnyúló, jól rendezett városban a sűrűn előforduló földrengések veszélye miatt feltűnően kevés magas épülettel találkozunk. Ezzel szemben a széles utcákat mindenütt lombos fák szegélyezik, amelyeket a járdák mellett húzódó vízvezető csatornák, árkok - *acequias* - látnak el nedvességgel. Ez az ún. „oázis kultúrából” származó öntözési rendszer, amelyet a kolonizátorok az őslakó indiánoktól vettek át. A hatás bámulatos. Minden utca egy zöld alagút benyomását kelti.

Feltűnő, hogy terek, utcák, parkok mind San Martín tábornok, a *Libertador* hőstetteit juttatják eszünkbe. Ennek csodálatos példája a híres Parque San Martín.

Megnyerő a vidéki lassú, komótos tempó...

Ebben a kertvárosban találjuk meg a kormányzóság adminisztrációs központját, a sport- és kultúrklubok nagy részét, egyetemek szakosztályait, állatkertet, szabadtéri színházat, majd a park sarkában fekvő dombtetőn a „Cerro de la Gloria” tetején a főváros „védjegyét”, az Andes-hadsereg 16 méter magas, 14 tonna bronzból készült emlékmű remekét. Ez a szoborcsoport San Martín tábornok 1814 májusában megszervezett szabadságharcos hadseregét ábrázolja, amelyet 1914-ben, a híres chacabucói csata 97. évfordulóján avattak fel. Ez a csata mérvadóan hozzájárult Chile felszabadulásához, mivel a *Libertador* és hada leújtó vereséget mért a spanyol hadseregére, miután győzedelmes kampányát folytatta a felszabadító hadseregével már az Andok bravúros átkelése után: úttalan utakon, lóháton, gyalogosan, öszvérekkel vontatva az ágyúkat...

Cerro de la Gloria: San Martín és a felszabadító hadsereg emlékműve

Ezek után egy egész napos túra keretén belül megtekintettük a Luján de Cuyo és Tupungato körzetek völgyeiben húzódó szőlőgazdaságokat és pincészeteket.

Magaslati vidéken gyönyörű szőlőültetvények

Ósrégi bortermelő országok ültetvényeit mindig csodáltam, úgy is mint a kultúra magasabb fokú képviselőit. Magyarország híres bortermelő vidékein, Badacsonyan, Villányban, Tokajban 20 hektár szőlő már a nagyobbak közé sorakozott. Mendoza tartomány szőlőültetvényei bámulatba ejtik a tájékozatlan utast. Káprázatos maga a természet szépsége, a beláthatatlan több száz hektáros ültetvények mérete, tervszerűsége, az újszerű öntözési berendezések. Érthető, ha megtudjuk, hogy Mendozában 1.250 hivatalosan bejegyzett pincészetet (*bodega*)

Az 1200 m magasban fekvő *Salentein* pincegazdaság, egy felhőtlen napon

tartanak nyilván. Ezek közül néhányat csak kívülről, egyet részletesen belülről látogattunk meg, mégpedig señor Pol holland tulajdonos *Salentein* nevű pincészetét, ahol a 2000 hektár területen 445-ön

termelik a különböző zamatú, világhírű borait (Malbec, Cabernet Sauvignon, Merlot, Pinot Noir, Syrah, Chardonnay, Sauvignon Blanc). Maga az épület egy építészeti remekmű. A felszerelés, hordók, raktárak, bemutató terem mesébe illőek. Megilletődve,

mint egyetlen VIP - vendég apró kortyokkal szürcsölgettem a díjnyertes borokat, de a szigorú szabályt nem tartottam be: bizony lenyeltem a finom nedűt...

A díjnyertes borok nemzetközi hírnévre tettek szert

Még január elején Santiago de Chileben meglátogattam a **Bonczos családot**. Miklós öcsémeknél még állt a karácsonyfa. Ők még tartják a magyar tradíciót: Karácsony este a legszűkebb család, 24-en jöttek össze. Öcsém kivül senki sem beszél magyarul, ami nem csoda. Miklós balti felesége családjával 22 éves korában nem Argentínába, hanem 1948-ban Chilébe vándorolt ki. Ott népesíti az országot Bonczosokkal... IV. Miklóssal, a 2 éves dédunokával szaloncukrot szedtünk a fárról.

A chilei Bonczos-dinasztia: I. és IV. Miklós

Én nem dicsekedhetem, mint a Bonczosok Chilében, vagy több magyar család Argentínában, hogy benépesítem befogadó hazámat... 1950. február 8-án, 25 éves születésnapomon, már 3 lábbonjáró gyermekkel, férjemmel és Apámmal - Anyámmal léptem Argentína földjére. Ennek most, 2010-ben, amikor e sorokat írom, éppen 60 éve. Ijesztő? Nem! Hálát adok Istennek, hogy Argentínában élek, hogy az AMH-nak tudok magyarul írni, hogy gyermekeim, Zsuzsi-Péter-Márti magyarul éreznek, 8 unokám közül 1 lelkes magyar. Dédunokám is született már, kettő is, de ezek nem viselik sem a Bonczos, sem a Sebess nevet... Mitchell névre hallgatnak. A mi első generációnkon, nevelésünkön múlik, hogy gyökerüket, származásukat megismerjék és tiszteljék. Milyen szép magyar szokás, hogy születésnapokon nem kívánunk egymásnak semmi mást, mint azt, hogy az „Isten éltesse!”

60 éve szállt partra a szerző 3 gyermekével a buenos kikötőben: b.-j.: Péter akkor 3, Zsuzsi 5, Márti 2

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (+)

Alapító Védnökök:

Alitisz Constantino
Eickertné Rubido-Zichy Antoinette
Gorondi István és Edith
Lomniczy József
Monostoryné Kövesligethy Ildikó
Móricz Istvánné
Papp Jenő
Takács István (+)
Zilahy Sebest Jenőné
Bonzos Zsuzsanna
Zombory István
Zöldi Márton

2005-től 2009-ig
US\$ 100.-on felüli adományozók
(ábécésorrend):

(5x) Dr. Alitisz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kesserű Judit (USA) - Dr. Orbán László - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (+) - Zilahy Sebestné Bonczos Zsuzsa
(4x) Erdődy József - Móricz Istvánné
(3x) Döry Ildi - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebest" - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Pejacevich Alexis
(2x) Dobosi Szabó Anikó - Gorondi István és Edith - N.N.
(1x) Álvarez Zöldi Viktória - B.Á. (Kanada) - Dr. Besenyi Károly - Gosztanyi Attila - Groschmid Mária (Mo) - Jakab János (USA) - K.I. - Kalpakian Ervin - Mészáros Lászlóné, Angéla - N.N. - Sisa István (USA) - Zombory István

2010:

- Dobosi Szabó Anikó
- Pejacevich Alexis
- Dr. Némethy Kesserű Judit (USA)
- Magyar Református Egyház

Az AMH és az egész magyar közösség nevében hálásan köszönjük adományukat, támogatásukat, fölül-fizetésüket az egyetlen dél-amerikai magyar újság fennmaradása érdekében!

Kedves Előfizetőnk! Szívén viseli az AMH további megjelenését?

Kérjük, ne feledje meghosszabbítani előfizetését a címkén közölt lejárási dátum szerint, és közölje velünk befizetésének módját és dátumát e-mail, faxon v. telefonon. A nyugtát a következő számmal küldjük.

Segítsen szerezni új előfizetőt, hirdetőt, és saját előfizetését 2 hónappal meghosszabbítjuk!
Köszönjük támogatását!
AMH
(54-11) 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com

INTÉZMÉNYEINK NUESTRAS INSTITUCIONES

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina.

Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar

39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA, Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel.

4723-4988 - edithhaynal@hotmail.com

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA, Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 -

rubiecito87@yahoo.com.ar

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS, Pje. Juncal

4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800

REGŐS MAGYAR NÉPTÁNCGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGŐS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar

Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI - Colegio Húngaro, Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4791-3386

susyfothy@yahoo.com.ar

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA
ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com -

CORAL HUNGARIA - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos

Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK -

BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel.

4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina.

Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 -

hungariabuenosaires@gmail.com

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA.

Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD.

Calle 43 N° 5548, (1861) Platanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO, M. Moreno 1666, (1636)

Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESGRIMA CLUB HUNGÁRIA, Pje. Juncal 4250,

(1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4461-3992 - henriette@arqa.com

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar

1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Cptn.

Ramón Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4501-0543 - depataky@arnet.com.ar

"MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG - ASOCIACIÓN DE LOS HÚNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857,

(1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Capitán R.

Freire 1739, (1426) Buenos Aires. Tel. 4551-4903 - nvattay@arnet.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA - Av. R. Sáenz Peña 720 piso 9° "E",

(1035) Buenos Aires. Tel. 4326-5107 - info@camara-hungara.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162),

(1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA, M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 -

jakabterek@fibertel.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183,

(1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vfierlolo@fibertel.com.ar

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN, M. Moreno 1666, (1636)

Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ.

Capítulo Argentino. Tel/Fax (5411) 4715-2351 - nvattay@arnet.com.ar

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE

- Rolando 250, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-522469

moka_retezar@yahoo.com.ar

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK:

- **COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEI. DU GRATY** - M. Moreno N° 12, (3541)

Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- **VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MUTUOS** - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA.

Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 /

0351-156-144-070 - filipancsili@gmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 -

zoltanhorogh@hotmail.com

Atención:

Rogamos a los responsables informarnos de errores o cambios. Gracias.

Esta edición fue impresa en **IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855**

HUNGRÍA, JULIO 2008
ORDEN DE LOS CABALLEROS DE LA MESA BLANCA
MARIANA SEBESS
Distinguida con la
GRAN CRUZ DE ORO

FRANCIA, NOVIEMBRE 2007
IV° FESTIVAL INTERNATIONAL DES ARTS GOURMANDS

ESPAÑA, ABRIL 2007
COPA ESPAÑA DE PASTELERÍA

FRANCIA, ENERO 2007
BOCUSE D'OR

EE.UU., SETIEMBRE 2005
ANNUAL CULINARY SUPER CHALLENGE TEAM COMPETITION

LUXEMBURGO, NOVIEMBRE 2002
CULINARY WORLD CUP, UNICOS GALARDONADOS EN LATINOAMERICA
MEDALLA DE BRONCE

MAUSI SEBESS
ARTES CULINARIAS

www.mausiweb.com

Squam
Crema dental multifunción con EDS y flúor

Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal

Gador
Al Cuidado de la Vida

<http://www.gador.com.ar>

PRESENTACION: Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.

Argentíнай MAGYAR HÍRLAP
Az argentíнай magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kesserű Zsuzsanna
Rovatvezető Sebestné Bonczos Zsuzsa
Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amagyarhirlap@yahoo.com
<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>
www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com

Dra. Dancs Zsuzsanna ügyvéd
A. Brown 3185 piso 2 Of. 4
Mar del Plata
Tel.: 0223-494-0339
susanadancs@sinectis.com.ar

Dra. Gabriela Szegödi Abogada
Estudio 4372-6844
15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

Dra. Daniela Bordalejo Dr. Martín Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

Dr. Farkas Ferenc ügyvéd
Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát

A Z.I.K. támogatja a magyar betűt

"Kiművelt emberfők által tenni nagy nemzetté a magyart!"

HKK HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE - HKK
KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: Péntekenként 19 - 21 óra. Hungária Egyesület 1. em. - Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

- A megjelent írárok nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írárok a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.

Az áprilisi számra a lapzártá: március 10
Anyag és hírek beküldésére
(54-11) 4711-1242
amagyarhirlap@yahoo.com